

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

EKİM

SAYI: 44

1982

50 TL

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ/MARKSİST-LENİNİST MERKEZİ YAYIN ORGANI

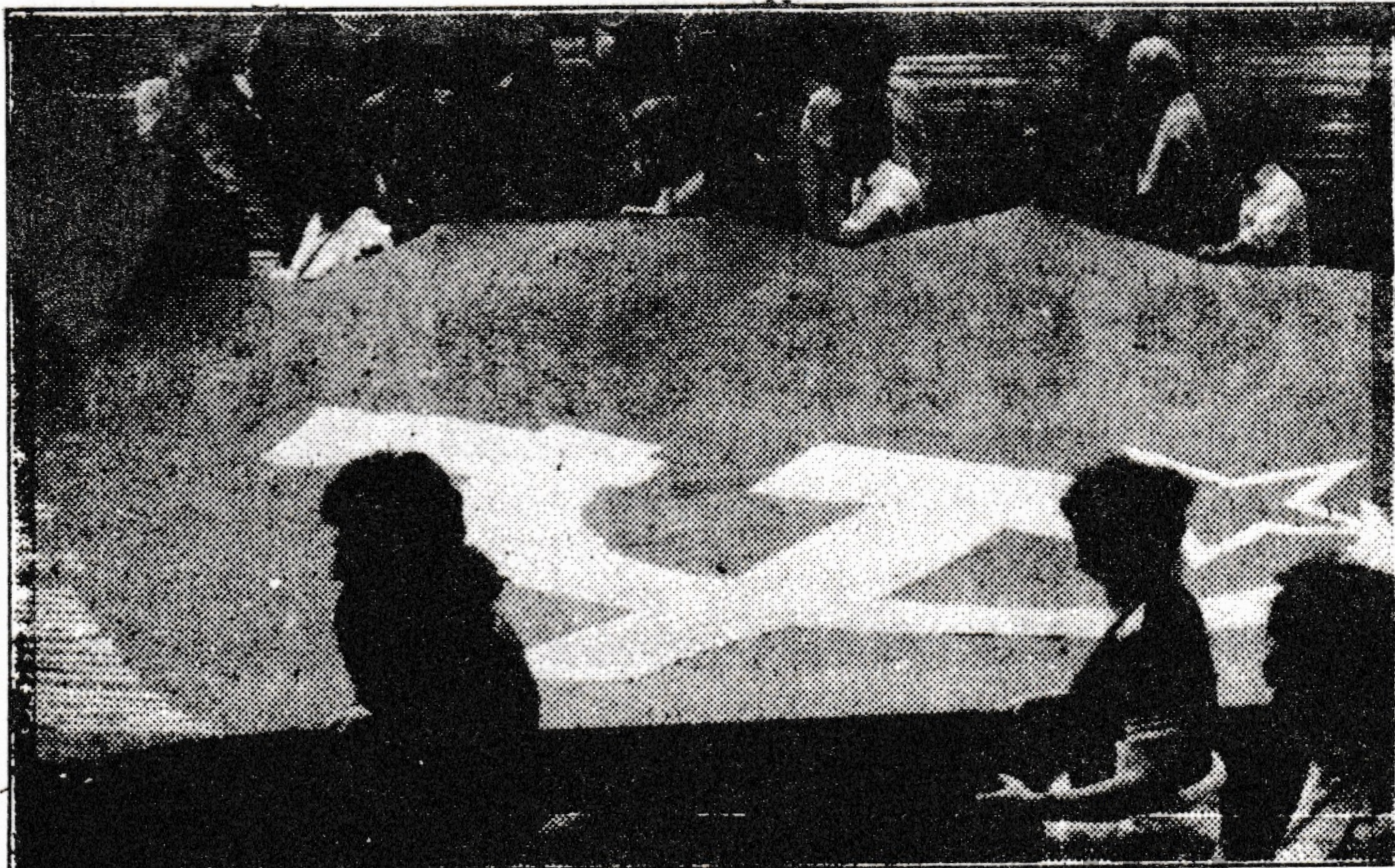
Eli kanlı generaller cuntası ikinci yılını doldurdu. Bu iki yıl halkımız için daha fazla işkence, zulüm, katliam, yokluk ve yoksulluk; patron-ağalar için "güllük gülistanlık" oldu. Ve bu iki yıl boyunca faşist cunta en azgın saldırılarla devrim hareketine ve onu örgütlemeye çalışan devrimci örgütlere ve partimize ağır darbeler verdi. Bu darbelerle rağmen, devrim hareketi ve devrimci örgütler yok edilemedi, edilemeyecektir.

Komprador patronlar ve toprak ağaları cuntanın 2. yılını kutlarken, devrimci örgütlere ve partimize düşen görev, toparlanıp yaralarımızı sararken, geçmişimizi çok dikkatli bir tarzda gözden geçirmek ve hatalarımızdan dersler çıkarıp, daha aktif, daha güçlü, daha yılmaz ve daha çelik olarak mücadeleyi yükseltmektir.

Ne emperyalizm, sosyal-emperyalizm ve her türden gericiilik, ne de ABD uşağı faşist cunta halkın mücadelesini ve onun örgütleyicileri olan devrimci örgüt-

Üstteki ve alttaki resimler, 12 Eylül 1982 tarihli Hürriyet gazetesinden alınmıştır.

Faşist cuntanın iki yıllık icraatını lanetlemek amacıyla, Almanya'da onbinlerce anti faşistin gerçekleştirdiği güçlü protesto eylemi cuntanın yüreğini hoplattı..!

leri ve Partimizi yok edemez. Faşist Devletten ve eli kanlı Cuntadan, işkencelerin, katliamların, baskı ve zulümlerinin hesabını bir bir soracağız.

Tarihin ileriye doğru akan seliyle birlikte, iki elimiz yakanızda olacaktır.

Tarih, hiç bir haksızlığı, hiç bir zulmü cevapsız bırakmadı. Siz de tarihin bu "ni - metlerinden" payınıza düşeni alacaksınız.

YİĞİT TÜRKİYE HALKI;

TKP/M-L Partizanları, TIKKO Savaşçıları, TMLGB Militanları, can bedeli girdiğimiz bu mücadelede; işkence, Zulüm, Baskı ve Teröre, Her türlü ihanete rağmen, kanımızın son damlasına kadar savaşacağımıza huzurunuzda bir kere daha and içeriz !

"Önümüzde çetin ama şanlı mücadele günleri var.Sınıf mücadelesinin denizine bütün varlığımızla atılalım !

Bu mücadelede ;kahraman işçi sınıfımıza,tedarik ve çilekeş köylülerimize,yiğit gençliğimize sonsuz bir güven duyalım !

(İBRAHİM KAYPAKAYA SEÇME YAZILAR, SAYFA 444)

(Sayfa 15'den Devamdır)

M. Özenç

rüyoruz.

Mustafa, onlarca onurlu devrimci gibi darağacında asıldı. Katledildi ! Fakat mücadele durmadı. Beklediği günün geleceğine olan tüm inancımızla kavgamıza hız veriyoruz.

O GÜN GELDİĞİNDE...

O büyük gün geldiğinde..
Ben kimbilir kaç yıldan beri,
Ebedi yatağında...
Toprağın derinliklerinde..
..Sonsuz bir uykuda uyuyor olacağım.

Fakat şılca ne zamandır...
...beklediğim haberi,
Uyanıp sesimi kimse duymadan,
O büyük zaferin coşkusuyla.
Kara toprağın altından,
Ben de Haykıracağım.

Unutup geçmişte kalan acı günü,
Kimbilir belki bir Kış günü...
...üzerimi yorgan gibi kaplayan..
Bembeyaz karın soğuşundan,
Ya da Sonbahar mevsiminde..
Kemiklerime işleyen...
...yağmurdan duyacağım.

Milyonları saran...
O doyulmaz sevince,
Ben de ortak olacağım.

Mevsim Sonbahar,
Sıcak bir Yaz olsada...
Gece, gündüz farketmez,
Ben her zaman hazırım.

Adımın yazıldığı taş yıkılsa da,
Kalmamış da olsa şu Dünyada mezarım.
Hatırlayıp tek canlı...
...gelme de baş ucuma.
O müjdeyi Ben doğadan alacağım.

Nasırlı ellerle yaratılan,
O görkemli bayrama...
Hiç kimse farketmeden,
Ben de katılacağım.

Mustafa Özenç

Anayasa 'tartışma'sının ardındaki gerçekler!

Yasalar bir toplumdaki sınıf ilişkilerini resmi bir kayda "bağlayan" Resmi Metinlerdir. Bu açıdan bakıldığında yasaların kime hizmet ettiğini anlayabilmek için, o toplumdaki sınıf ilişkilerine bakmak gereklidir. Bütün sömürücü toplumlarda hakim sınıflar herşeyi olduğu gibi; yasaları da kendi çıkarları doğrultusunda düzenlerler. Bu, onların kendilerini "sağlama" almak için yapmak zorunda oldukları bir eylemdir. Fakat, sınıf mücadelesinin boyutları, ülkenin içerisinde bulunduğu ekonomik, siyasi ve diğer koşullar bu yasaların değiştirilmesini zorunlu kılmaktadır.

Türk devleti kuruluşundan bu yana faşist bir karakter taşımaktadır. Doğal olarak bu karakter, her kuruma yansıdığı gibi Anayasaya da yansımaktadır. Kompradör patron ve toprak ağalarının halk sınıflarına karşı örgütlenişini olan bu faşist devletin oluşmasının nedeni; çıkarlarından dolayı hakim sınıflara karşı harekete geçen devrimci sınıfları durdurmak, mücadelesini bastırmaya çalışmaktır. O, bu amaç için çeşitli vasıtalar kullanır. İşte bunlardan biri de Anayasadır.

Bugün Türkiye'de yeni bir anayasanın oluşturulması için çabalar harcanıyor. Önce şuna cevap vermek zorundayız. Neden yeni bir Anayasa? Hakim sınıflar bu gün her zamankinden daha çok ekonomik ve siyasi bunalım içine düşmüştür. 1961 anayasası artık bu ekonomik ve siyasi bunalım boyutunda, onun işini yürütebilecek bir araç olmuştur. Zaten 61 Anayasası değiştirilirken bazı "Aydınlar"ımızın iddia ettiği gibi onun özüne dokunulmamakta, tam tersine onun bu özünü değiştirilmeye çalışılmaktadır. Çünkü bu öz kendisini devletin karakterinden alan faşist bir özdür. Esas da hedeflenen 61 anayasasında yer alan ve halkın zorlu mücadeleler sonucu elde ettiği bir takım ekonomik-demokratik haklardır. - burada yeni anayasanın hakim sınıflar arasındaki ilişkiyi yeniden ele alıp düzenlemesi sorunu üzerinde durmuyoruz- kitleler kendi mücadeleleriyle kazandıkları bu mevzileri daha üst bir mücadeleye geçebilmek için basamak olarak kullanmışlardır. Her zamankinden daha çok sıkışmışlık içerisine düşen Faşist Türk devleti 12 Eylül ile birlikte kitlelere ve onların kendilerinden zorla aldığı haklara karşı, yine zorla bir sefer başlatmışlardır. İşte amaç 1961 anayasasında yer alan bu basamakların ortadan kaldırılmasıdır.

Anayasa incelendiğinde esas değişikliğin kitleleri direkt ilgilendiren mücadeleler olduğu görülür. Bu değişikliklerle kitlelerin ekonomik-demokratik örgütlenmesi ortadan kaldırılmakta, sendikalar hakim sınıfların borazanlığını yapacak organlar derekesine düşürülmekte, gözaltı süresi (siz işkence süresi anlayın) uzatılmakta, halk yığınlarına karşı yöneltilen katliam ve yok etme hareketleri yasallaştırılmakta, basın "özgürlük" ortadan kaldırılmakta, devrimci fikirleri ihtiva eden bütün yayınlar yasaklanmakta, kitleleri kölelik zincirleri ile bağlamaya

çalışan bir dizi yeni önlem getirilmektedir. Yani hakim sınıfların artık en ufak bir ekonomik-demokratik hakların kazanılmasına tahammülü kalmamıştır. Son yaklaştıkça taraflar sertleşirler. Bu doğaldır ve Türkiye'de de olan budur.

Ama hakim sınıflar her zaman olduğu gibi Bu sorunda da halka açık davranmamakta, bu yalın gerçekleri binbir dereden su getirerek ve her türlü aracı kullanarak perdelemeye çalışmaktadır. Onlar bu değişikliklere "demokratik" kılıflar geçirmeye çalışıyor ve halkıda buna "inandırmaya" çalışıyorlar. Anayasanın her türlü "etki" ve "telkin"den uzak hazırlanmışlığının propagandasını yapıyorlar. Bunun koskoca bir yalan olduğunu, sorunla ilgilenen iyi niyetli herkes görebilir.

Bir kere danışma meclisi denilen bu halk düşmanı kurumu oluşturanlar, yıllardır faşist devletin uşaklığını ve akıl hocalığını yapanlardır. Danışma meclisinin önemli bir kesimini yıllardan beri halkımıza kan kusturan Faşist Türk Ordusunun subayları oluşturuyor. Diğer kısmını oluşturanlar ise işveren temsilcileri ve görevlileri, sadece devlete uşak olan profesörler ve sözde "bilim" adamları oluşturmaktadır. Danışma meclisinde sözde "işçi temsilcisi" üç üye vardır. Bunlar da yıllardan beri Türkiye işçi sınıfının mücadelesini hedeflerinden saptırmaya çalışan, işçilerin kanı-canı pahasına kazandıklarını su gibi pis boğazlarına akıtan bir numaralı sendika ağalarındır, Sarı Mendikalarlardır. Kaldı ki bunlar gerçekten işçi temsilcisi olsa bile 160 kişilik Danışma meclisi içerisinde hiç bir hak elde edemeycekleri açıktır.

160 kişilik uşaklar gurubu nasıl kalkar da halktan yana bir anayasa yapar? Bu mümkün değil. Onların görevi faşist anayasayı allayıp pullamak ve daha rahat yutulur bir yem haline getirmektir.

Danışma meclisi şekil açısından bile demokratik değildir. Çünkü; halk adına anayasa yapanlar göstermelik bir seçimle dahi olsa işbaşına gelmemişlerdir. Her türlü cezayı, cefayı, yokluğu, işkenceyi, katliamları halkımıza mübah gören emperyalistlerin, omuzu kalabalık Faşist Generaller Cuntası tarafından işbaşına getirilmiştir. Onlar artık öyle bir korku ve sıkışmışlık içerisindeki ki, göstermelik dahi olsa bir "demokratikliğe" tahammül gösterememektedirler. Olur ya! Yüreği halktan yana çarpan namuslu bir vatandaş, "demokratik" yollarla Danışma Meclisine sızarsa ve azbuçuk gerçekleri dile getirirlerse ne yaparlar?

Bir de Anayasa "taslağını" oluşturmakla görevli Anayasa Komisyonu adlı uşaklar guruhuna bir göz atalım. 15 kişilik bu komisyonun başını iyi tanıyoruz. O. Aldıkaçtı adlı bu faşist, halkımızın yakından tanıdığı, uşak basının gözde gazetesi Faşist Tercüman gazetesinin yönetim kurulu üyesidir. Kendisi daha 12 Eylül gelmeden önce 61 anayasasında yer alan hak ve özgürlüklere karşı sefer

başlatmış, her fırsatta bu görüşlerini dile getirmişti. Hatta Tercüman gazetesi tarafından düzenlenen bir anayasa sempozyumunda anayasa hakkındaki görüşlerini bir "taslak" halinde sunmuştur. Bu taslak bugün hazırlanan anayasa komisyonunun bel kemiğini oluşturmaktadır.

Türkiye İşverenler Sendikası genel sekreteri Rafet İbrahimoglu'na; ne denli komprador patronların sözcüsü, işçi ve halk düşmanlığı ile nam salmış bu zevat, kalkmış bugün işçiler ve halk adına anayasa yapıyor.

Ya Şener Akyol ! Bunun için aslında fazla söz söylemeye gerek yok. Çünkü, işçiler biz-zat kendileri bu MHP'li faşisti iyi tanımaktadırlar. Kendisi MHP'li patronlardan Murat Bayrak'ın danışmanıdır. Sancak tül fabrikasının grevci işçilerine sormak lazım; onun ne kadar "işçi ve halktan yana" olduğunu iyi bilirler(!) Bu faşist bugün anayasa komisyonunda "bollukları" düzeltmekle uğraşır. Halka "yararlı" bir anayasa için gecesini gündüzüne katmış çalışıyor. Kargalar bile güler buna! daha fazla saymaya gerek yok. "bana arkadaşını söyle, sana kim olduğunu söyleyeyim" demiş halkımız. Üç aşağı, beş yukarı sayın(!) anayasa komisyonu üyeleri işte bu niteliklere (aslında niteliksizliğe) sahiptirler.

Peki, hal-meal böyleyken, nasıl bu uşaklar çürüğü kalkarda halktan yana bir anayasa yaparlar. Yaşamlarının devamı, ancak halk yığınlarının daha fazla açlığın, işsizliğin, zulmün, pençesine atılmasına bağlı olanlar, bütün ekonomik ve siyasi bunalımların faturasını halkımızın sırtına yükleyenler, dünya halklarını vahşice ezen, onların' kendi kaderlerini tayin hakkını' ayaklar altına alan, zenginliklerini sömüren, emperyalistlerin uşağı olan, bu kan emici patron-ağa temsilcileri nasıl "halk adına, halk için" bir anayasa yaparlar nasıl... nasıl. Bunun mümkün olmadığını bilmek için profesör olmaya gerek yok. Yurdunu seven herkes bu gerçeği rahatlıkla görebilir.

Durum böyle iken bir de kalkmış anayasanın "etki" ve "telkin"den uzak hazırlandığını iddia ediyorlar. Daha nasıl ^{bir} etki istiyorlar bu baylar, zaten kendileri, işveren temsilcileri onların savunucularıdır. Her sınıf ve sınıf sözcüleri her zaman kendi sınıflarının çıkarlarını savunurlar. Bu nedenle anayasayı hazırlayan patron-ağa temsilcileri kendi sınıflarına zarar veren bir anayasa hazırlarlar mı ?

Onlar öyle bir telaş içindedirler ki, bir taraftan kendileri anayasanın etkilerden bağımsız hazırlandığını söylerlerken, diğer taraftan yine kendileri bunu yalanlamaktadırlar. İşte bir kaç örnek; danışma meclisinin açıldığı günün ertesinde bütün gazeteler şu başlığı attı: "Evren anayasanın sınırlarını belirledi." Gerçekten de cuntanın görünürdeki başı faşist general, danışma meclisinin açılışında yaptığı konuşmada; danışma meclisi üyelerinin "görevlerinin" ne olduğunu çok açık bir biçimde kendilerine açıklamıştı. Görev; halkın her türlü özgürlüğünün ve ekonomik-demokratik hakkının yok edilmesiydi. O denli gerilere gitmeye gerek yok. Kenan Evren'in Afyon konuşması, bu konuda yeterli ka-

nattır sanırız. Kenan Evren her konuşmasında olduğu gibi Afyon konuşmasında da, halkın kazandığı ekonomik-demokratik haklara çatmakta ve "Ben zaten hiç bir yerde hak ve özgürlükler 61 anayasasından ilerde olacak demedim ki" diyerek, anayasa üzerindeki etkisini açıkça dile getirmektedir. Anayasaya red oyu verenlerin yabancı "uşakları" olacağını söylemektedir. (Sanki kendisi ABD'nin sadık uşağı deyilmiş gibi.) Anayasasının kabulü ile Evren'in Cumhurbaşkanlığının bir tutulması bırakalım "etkiyi" aynılığı çok açık bir şekilde dile getirmiyor mu? Yine 596 sayılı Yankı şunları yazıyor; "Aldıkaçtı, kendisine göre "ince" bir taktik kullanarak tasarının isteği dışında bir değişikliğe uğramasını önleyebiliyordu. Danaşma Meclisi çoğunluğunu istediği havaya sokmuştu. Sıkışınca "geçmişin tekrarını istemiyorsak, bunu böyle kabul etmeliyiz" diyordu. O da yeterli olmayınca bizzat Kenan Evren'in ağırlığını bir baskı aracı olarak kullanmak yoluna gidiyordu." (Sayfa 5) Bu satırlar Danışma Meclisi üzerindeki etkiye yeterince açık bir şekilde, yine kendileri tarafından dile getirmiyormu?

Peki bütün bu olanlara rağmen D. Meclisi içerisindeki "demokrasi" tartışmasının anlamı nedir? Bilindiği gibi: Anayasa tasarısı kamuoyuna açıklandığında, burjuva basınında anayasa komisyonu üyelerinin taslak üzerinde anlaşamadıkları, sadece iki üyenin oyları ile çıktığı yalanı ortaya atıldı. Onlar bunu yaparken amaçları; halkın bu tasarıya karşı ilk anda olabilecek sert tepkisini yumuşatmaktı. Zaten anayasa taslağına koyulan şerhlerin sahteliği sonradan açığa çıktı. Eleştiriler karşısında komisyon başkanı O. Aldıkaçtı şöyle diyordu: "Eğer komisyon üyeleri taslağı (tek tek maddelerdi, bunlar taslağın tümü değildi) şerh koymasalardı, bu seferde taslağın yukarıdan baskıyla hazırlatıldığı söylenecekti." İşte Aldıkaçtı bu sözleriyle şerhlerin gerçek amacını ortaya koydu.

Aynı aldatmaca taktiği D. Meclisi içerisinde devam ettirildi. Şöyleki; taslak açıklandığında bir dizi üye, taslağın "işçi haklarını ortadan kaldırdığını, özgürlükleri yitirdiğini, dernek kurmayı engellediğini, işveren taslağı olduğunu" falanı, filanı avazları çıktığı kadar söylediler. Ama taslağın tümü üzerinde yapılan oylamada bu "feryatların" ne kadar sahte olduğu ortaya çıktı. Oylamaya katılanlardan sadece bir üye dışındaki kabul oyu verdi. (bu arada şunu da belirtelim; bizim "işçi temsilcileri" oylamaya katılacak yürekliliği bile gösteremediler) Bu oyun maddeler üzerindeki görüşmelerde de devam etti. Bazı maddeler aşırı bulunarak komisyona geri gönderiliyor, bununla maddeye karşı olunduğu imajı yaratılmaya çalışılıyor. Fakat : gelin görün ki, geri giden maddeler bir kaç kelime değişikliği dışında tekrar piyasaya çıkıyor.

Bütün bunlar bizlere şunu gösteriyor; D. Meclisindeki tartışmalar danışıklı döğüşten öteye bir şey değildir. Aslında anayasanın kaderi ta başından beri esas olarak ABD emperyalistleri ve onun uşakları tarafından belirlenmiştir. Cunta halktan korktuğu için bu işi adım adım, kerte, kerte uydulamaya çalışıyor. (Devamı sayfa 7'de)

Kafaoğlu Politikası ve Bugünkü ekonomik durum...

Sömürücü sınıfların göbekçi takımı bugün uyguladıkları kanlı diktasını kalıcı kılmak için, hem anayasa konusunda hem de ekonomik konularda baştan aşağı halk düşmanı, emekçi düşmanı kararları hızlı bir şekilde sonuçlandırmaya çalışmaktadır. Gün geçmiyorki, en ufak bir hak kısıntısını bile gasp eden maddeler çıkmıyor.

24 Ocak kararlarının fiyaskoyla sonuçlanmasından sonra, kamuoyunun tepkisini nötralize etmek için getirilen Kafaoğlu ekibi 24 Ocak kararlarının başarılı olduğunu ve özüne dokunmayacaklarını beyan etti. Oysa başarı diye bahsettiği bir dönemde ekonomik tablo şöyleydi: Ekonomik durgunluk had safhada, iç piyasada stoklar dağ gibi büyümüş, sanayi kesimi % 59 kapasite ile çalışmakta, tekstil sanayi bunalım içinde, 11 kamu kuruluşu üretimi durdurmuş ve temel mallarda üretim miktarı 1978-79 yılındaki düzeyin altına düşmüştür. İşçilerin alım gücü 1963 yılı alım gücünün altına düşerken, memurlardaki alım gücü 1970 yıllarındaki alım gücünün yarısı bile olmamaktaydı. Şirketlerdeki iflaslar birbirini izlemekte, her ay işsizler ordusuna 25 bin kişi katılmakta ve devlet yardımı için sıra bekleyen firma sayısı 200'e çıkmaktaydı vs. vs. Ve bu istatistiklerde devletin resmi organları (DİE, DPT vs.) ile işveren kuruluşlarının yaptığı araştırmalar sonucu ortaya çıkmaktadır.

Kafaoğlu, söylediği büyük lafların ileride kendisini büyük sorumluluk altına sokacağını bildiği için; sözünü değiştirdi ve "enkaz devraldık" demek zorunda kaldı. Oysa bu plağı halkımız, faşizmin maskesi olan parlamentoda defalarca dinlemiş ve her hükümet ekonomik yıkıntıyı bir öncekinin omuzlarına yükleyerek kendini "aklamaya" çalışmıştır. Yine aynı adamlar, yolsuzlukların üzerine gittiklerini ispatlamak için kurbanlık olarak Kaya Erdem'i seçmekte ve soruşturma açmaktadırlar. Büyük hırsızlar küçük hırsızları içeri tıkararak ne kadar "namuslu" olduklarını göstermektedirler. Diğer taraftan adı milyarlık yolsuzluğa karışan ve Türkiye'nin en büyük Mafia liderlerinden olan İnci Baba ilk duruşmada tahliye edilmektedir. Çünkü İnci Baba konuşursa her yer sallanır demektir. Tabii ki buda devlet büyüklerinin hiç işine gelmemektedir.

Hem başarı demek, hemde enkaz halinde bulunduğunu kabul etmek ! Bu da emperyalist uşaklarının içinde bulunduğu ekonomik krizi 12 Eylül öncesini fersah fersah geride bıraktığını gizlemeye çalışmaları boşunadır. Ekonomiden fazla anlamayan birinin bile, kendi öz yaşamından bunu çıkarması mümkün olmakta ve her gün sofrasında bir dilim ekmeğin eksilmesinden dahi bunu anlamaktadır.

Özel kesim baştan belli olan Kafaoğlu'nun sunacağı politikayı büyük bir sabırsızlıkla beklemektedir. Kurtarılacak banka ve şirketler konusunda, Ali Koçman şunları söylemektedir; "devletin hangi özel firmalara, hangi

şartlarda ve ne kadar yardım sağlayacağı mutlaka vakit geçirilmeden açıklanmalıdır. Ayrıca devlet bu yardımı yaparken, kimin bu yardımı hakettiğini iyice araştırmalı ve herkese eşit davranmamalıdır." Tabii bu arada da devlet yardımından yararlananlar ile yararlanmayanlar arasındaki dalaşma gittikçe artmaktadır. IMF ile görüşmeye gitmeden önce bazı iş adamlarıyla toplantı yapan Kafaoğlu bu talebin işadamlarından geldiğini, işadamları da görüşme talebinin Kafaoğlundan geldiğini iddia ettiler. Toplantıya katılanlar şunlardı: Ali Koçman, Halit Narin, Vehbi Koç, Sakıp Sabancı, Transtür Holding başkanı Fuat Süren, Kutlutaş Holding adına Nurettin Koçak, Yaşar Holding adına Seçuk Yaşar ve Profilo adına Jak Kamhi. Toplantıya katılmayanlar adına konuşan İSO başkanı sömürüden yeterince pay alamadıkları için ateş püskürmekte ve Kafaoğlunun bunları "tombaladan çekmediğini" söylemektedir.

Kafaoğlu'nun IMF'ye gönderdiği niyet mektubu ile IMF ve Dünya Bankasından gelen öneri paketindeki önlemler birbiriyle paralellik arz etmektedir. Bu önlem ve önerileri şöyle sıralayabiliriz: 1-Türkiyenin dışa dönük sanayileşme modelinin devam etmesi, 2-Kamu yatırımları ve cari harcamaların kısılması, kaynakların özel kesime aktarılması, 3-Bankacılık işlemlerinde vergi ve devlet payının azaltılması, 4-Mevduat faizlerine uygulanan stopajın kaldırılması, 5-Ücretlerin sınırlandırılması (maliyet artışlarına ve enflasyona neden oluyor gerekçesiyle) 6-Paranın değerinin ayarlanması (serbest kur veya hergün devalüasyon demektir), 7-Enflasyonun aşağıya çekilmesi (sıkı para politikası) 8-Gelir vergilerinin daha çok arttırılması ve ertelenen vergilere uygulanan faiz oranının yükseltilmesi. (Bu oran % 24'den, % 37'ye yükselmiştir. Dünyada gelir vergisi en yüksek olan ülkelerden dördüncü sırada yer almaktayız. Tabii buradada büyük şirketlerin rahatlıkla vergi kaçırdıklarını düşünürsek geriye esnaf, memur ve işçiler kalmaktadır bu yükü çeken), 9-Enerji fiyatlarının sürekli olarak yükseltilmesi vs, vs.

Kafaoğlu emperyalist efendilerine yalvarmak ve danışmak için kapı, kapı dolassa da, ekonomik gerçek özde değişmeyecektir. Kapı kapı dolaşmaktan "vatana bile hasrat" kalan Özal ne kadar başarılı olduysa, Kafaoğlu'da o derece başarılı olacaktır. İlk başarısında emperyalist efendilerinin, Özal'dan boşalan yere gelen Kafaoğlu için duydukları tedirginliğin artık kaybolduğunu söylemeleridir. Tek başarı olarak göstermeye çalıştıkları enflasyonda da başarısızlıkların olduğu ortadadır. Kastelli olayından sonra basılan 52 milyar liralık para, enflasyonu daha da hızlandırmıştı. İstanbul'da fiatların 7 ayda % 17,8 artmasında enflasyon hızının başka bir göstergesidir. Kur farklarından dolayı mali yükümlülük altında girmiş olan sanayi işletmeleri (Devamı sayfa 7'de)

YORUMSUZ..!

AMERİKALİ, TARLASINI PORTAKAL GÜBRESİYLE
BESLİYOR...

Birleşik Amerika'nın California Eyaletin de portakal rekoltesi, bu yıl rekor düzeyde. San joaquin vadisindeki portakal ağaçlarının dalları, meyvelerin ağırlığıyla yerlere sarkıyor.

Ama Amerikalı hükümeti, piyasadaki portakal fiyatlarının düşmesini önlemek için, çiftçilerin pazara gereksinimin üstünde portakal satmalarını yasakladı. Birbuçuk milyon tona ulaşan portakal rekoltesinden 350.000 tonu yığınlar halinde çürümeye terk edildi. Bir bölümü gübre olarak kullanıldı. Diğer bir bölümü de hayvancılıkla uğraşan çiftçilere ton başına 60-70 liraya yem olarak satıldı.

Öte yandan Amerikan pazarındaki portakalların fiyatı, bir yıl öncesine oranla, %26 arttı. "Amerikan Tüketiciler Birliği"nin "Dünyada bir milyon insan açlıktan ölüyor, biz ise doğanın bir lütfu olarak çiftçilerimize bahşedilen portakalları, bazı parabalalarının cepleri biraz daha dolusun diye çürümeye terk ediyoruz." biçimindeki eleştirileri yetkililer tarafından hasıraltı edildi. Portakalların başka ülkelere ihraç edilmesi önerisi de bu konuda belli sınırlandırmalar olduğu gerekçesiyle reddedildi.

Yalnız Skip Pescocolida adında bir çiftçi portakalların gübre olarak kullanılmasına razı olmadı. Ürünü kamyonlara yükleterek, San Francisco ve Oakland'daki kenar mahallelerde yaşayan yoksul zenci ve Meksikalılara gönderdi.

Ancak Skip'in bu olumlu girişimi üzerine "yasal olmadığı" gerekçesiyle soruşturma açıldı. Resmi makamlar, şimdi Skip'in yaklaşık 1,3 milyon lira para cezasına çarptırılmasını istiyorlar. Skip'in cezalandırılmasını isteyen bir memur da geçenlerde yaptığı açıklamayla herkesi dehşete düşürdü.. Yetkili açıklamalarında şöyle diyordu: "Portakal aslında önemli bir besin maddesi değildir. Portakala ihtiyacı olanlar vitamin hapları alsınlar!" buna da "Amerikan zihniyeti" dememek eldemi ?

Yukarıdaki yazı 12 Eylül 1982 tarihli Hürriyet gazetesinden alınmıştır.

ALIAĞA PETKİM TESİSLERİNDE BASKI VE SÖMÜRÜ SÜRÜYOR !

(İKK EGE H. BÜROSU)

Bizler, toprağı olmayan, Anadolu'nun yoksul köylerindeniz. Üç beş kuruş ekmek parası kazanmak için gurbet ellerde büyük acılara katlanmaktayız. Fakat en kötüsü de, gün be gün işsizliğin artması, bizleri korutmaktadır. Çünkü, bu düzende işsiz kalmak, ölüme mahkum olmak gibidir. Ama bugün, özellikle 12 Eylül'den sonra işi olanlar da ölüme mahkum gibi çalışmakta, çalıştırılmak tadırlar. Faşist Cuntanın kimin için taraf-sız(!) yani kimin için taraf olduğunu, pratikteki uygulamalarıyla görmekteyiz.

Ben de bu işçilerden biri olarak, sizlere söylemek istediğim şeyler var; Ben Aliağa-Petkim kompleksinde çalışmaktayım. Çalıştığım işyerinde nasıl ölüme mahkum edildiğimizi, nasıl zorla çalıştırıldığımızı söylemek istiyorum.

İşyerimiz inşaat sektörüdür. Sizler de taktir edesiniz bu sektörün çalışma zorluklarını. Bu zorluklara birde Faşist Patronların, Faşist uygulamaları eklenince varın gerisini siz düşünün.

Bizler inşaatta, 80 metre yüksekte çalışmamıza rağmen, hiç bir can güvenliğimiz yoktur. Güya can güvenliğimizi sağlayan emniyet kemeri verdiler. Bu kemerlerde hiç bir işe yaramamakta, her 3-5 günde, bir, arkadaşımız düşüp ya sakat kalmakta, ya da ölmektedir.

Bundan başka iş yerimizde çalışma koşullarımıza uygun olmayan ayakkabı ve elbise veriyorlar. Ayrıca çalışma saatlerimiz normalde 8 saat olmasına rağmen, bizim iş yerimizde bu kurala pek uyulmuyor. (Faşist patron-ağa devleti çıkarmış olduğu yasalara ilk önce kendisi uymuyor.) Ayrıca akşam 21.30'a kadar zorunlu mesaiye bırakıyorlar. İş yerindeki personele ayrıcalıklı muamele yapılmaktadır. Bazı bölümlerde patronun çanak yalayıcılarının olduğu yerlerde buzdolabı, elektrik ocakları bulunmakta olup; bizim çalıştığımız bölümlerde ise içme suyu bile kokmaktadır.

Bu kanun dışı uygulamaların düzeltilmesi için, iş yerimizde yetkili sendika olan Türk İş'e başvurduk. Çözüm getirsin diye. Fakat bu güne kadar hiç bir olumlu yaklaşım görmedik. Nedeni de açıktır; Türk-İş, sözde işçi sendikası olmasına rağmen, aslında patronların çıkarlarını kollayan Sarı Patron Sendikasıdır. İşverenlere hizmet etmektedir. Artık günü görmeliyiz; Türk-İş'in demogojik bir biçimde iş verene karşı çıkmasına kanmayalım ve bu durumu bütün işçi arkadaşlara anlatalım.

Faşist Cunta bu rahat işçi sömürücülüğünü baskıların kaynağını nereden almaktadır? Elbetteki bizlerin örgütsüzlüğünden ve dağılıklılığından almaktadır. Bu durumumuz Cuntanın bu uygulamalarına ortam yaratmaktadır. Türk-İş gibi sahte maskeli işçi sendikacılığına da inanmayalım. Bu Faşist düzene karşı tek tek hoşnutsuzluk belirtmek, bizlerin hiç bir sorununu halletmez. Bizim çıkış yolumuz:

gerçek devrimci temellerde kuracağımız örgütlü birliğimizde, gerçek sendikalarımızın örgütlenmesinde ve TKP/ML saflarındaki örgütlü siyasi gücümüzdedir. Bu bilinçle; Hak kımızı alabilmek için, onurlu bir yaşam için birleşelim. Sömürüye, baskılara ve işken celere hayır diyelim.

Hele Hele bundan sonraki günlerde, bu birliğimiz daha bir zorunluluk arz etmektedir. Çünkü; hazırlanan anayasayla, Cunta kalsada gitsede bizim için değişen hiç bir şey olmayacaktır.

Ülkemizde verilmekte olan Demokratik Halk Devrimi ve Sosyalizm mücadelesinin tek önderi, Partimiz TKP/ML öncülüğünde mücadeleye atılalım. Birleşelim, saflarımızı sıklaştıralım.

* KAHROLSUN FAŞİST CUNTA !

* YAŞASIN DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ MÜCADELEMİZ !

* İŞÇİLER; SINIFIMIZIN GERÇEK KURTULUŞU YOLUNDA BİRLEŞELİM !

İzmir'den İKK okuyucusu bir işçi

~~~~~
(Sayfa 4'den devamdır.)

Anayasanın tartışılarak hazırlandığı imajını yaratarak, halkı yatıştırmaya çalışıyor. Aynı zamanda o bu işi uzatarak daha fazla yönetimi sürdürmek istiyor. Halkın öfkesinden korktuğu için de böylesi oyalamaca metodlarını kullanıyor.

Şimdi de aynı oyun başka bir şekilde devam ettiriliyor. Bu saferde Umut M.G.K. da diyen Eski AP milletvekili, yeni Türk-İş başkanı şunları söylüyor; "Son umut MGK'da aksi taktirde sendikaların kapısına kilit asmak zorunda kalacağız" O bu tavriyla hem Cuntanın yeni taktiğinin propagandasını yapıyor, hem de işçi sınıfını pasifizme çekerek, mücadelesinin önüne set çekmeye çalışıyor. Aynı konuda yine 596 sayılı Yankı dergisi şunları söylüyor; "DANIŞMA MECLİSİ UMUT VERMİYOR" ve altındaki yorumda şöyle; "Anayasa tasarısının MGK'dan büyük hata ve tutarsızlıklardan arınarak geçeceğini ve halk oyuna sunulacağını umuyoruz" (Syf.9) İşte devletin yeni oyalamaca ve yumuşatma taktiği budur. Daha fazla söz söylemeye gerek var mı bilmiyoruz!

KARDEŞLER: Bütün bu oyunların altında yatan gerçekleri iyi kavrayalım. Emperyalistler ve onların uşakları tarafından hazırlanan bir anayasadan medet ummak boşunadır. Onlar bu metodlarla yıllardır bizi aldatıyorlar. Artık bu oyunlara gelmeyelim. Unutmayalım ki, Demokrasiye ve gerçek bir Halk Anayasasına ulaşmanın tek yolu Demokratik Halk Devrimidir. Bu da ancak Komprador patron-ağa devletinin parçalanıp, yerine Demokratik Halk İktidarının kurulması ile mümkün olacaktır. Bunun yoluda, halkın kendi silahlı savaşıdır. Bu amaca ulaşmak için örgütlenelim, ve ileri atılalım !

TARİH BİZDEN BUNU BEKLİYOR !

meleri borçlarının ertelenmesi için plân yürürlüğe koydurmakta, Bankerler olayından sonra Bankalara akan mevduatın durmasından dolayı, bankalar plasman (nakit para toplama) sıkıntısı çekmektedirler. İhtisas bankaları kurarak sanayi ve piyasayı canlandırmanın mümkün olacağını iddia edenler; kurtarma bankası niteliği gösteren bu ihtisas bankalarına fonun nereden temin edileceğini söyleyememektedirler.

Paranın başı bu kadar beladayken birde küçük üreticiye ödenmesi gereken 60 milyar lira nereden bulunacaktır. Üstelik tarımsal ürünlerin ihracatında bile yığınla engelle karşılaşırken. Bu güçlükler gözönüne alınırsa Banknot Matbaasını hızla çalıştırmaktan başka çareleri kalmamaktadır. Bunlara birde yeniden takvime bağlanan dış borçların 1984 yılında tekrar gündeme gelmesi gözönüne alınır sa, içinde buldukları dar boğaz iyice anlaşılmaktadır. Artık yalvarmalar bile kâr etmekte, emp.lere verilen onca tavize rağmen Türkiye'ye kredi vermekten çekinmektedirler, ve IMF Türkiye'ye verilen dış yardımı azaltmak zorunda olduğunu vurgulamaktadır.

Bir tarım ülkesi olan Türkiye'nin içinde bulunduğu ekonomik kriz, tarımı her yıl daha da bataklığa gömmekte ve ürün rekoltesinin düşmesine neden olmaktadır. Üreticiye zamanında ve yeteri kadar ödenmediği, ayrıca tarım giderlerinin deki aşırı fiat yüksekliği. (ör; yalnızca gübre fiyatındaki artış \$800 aşmaktadır) nedeniyle üretici her yıl daha, bir parça toprağını ekmekten vazgeçmekte azami bir şekilde tarım yapamamaktadır. Bu durumda üreticileri daha çok tüccar ve tevecinin eline bırakarak onları daha da yoksullaştırmaktadır.

Sözüm ona büyük yaygara ile sunulan asgari ücretin vergi dışı bırakılması ise işverenlerin işine yaramıştır. Her zaman dört ayağı üzerine düşen işveren kesimi bu konuda da Kafaoğlu ile yaptığı toplantıda şunu savunmuşlardır; "yeni asgari ücretin tesbit edilmesinin doğru olduğunu, alınacak önlemin asgari ücretin büyük bir bölümünün vergi dışı bırakılması olduğunu" ileri sürmüşlerdir. Böylece işverenler asgari ücretin yükseltilmesi sonucu işçiye ödenmesi gereken, daha yüksek ücret yükünden kurtulmuş olacaklar. Ayrıca kıdem tazminatının asgari ücrete göre ayarlanması nedeniyle düşük olan asgari ücretten dolayı düşük kıdem tazminatı ödeyecek ve sigorta prim yükünden de kurtulmuş olacaklardır. Aynı durum memur katsayılarındaki artmalarda da söz konusudur. İşçinin ve memurun eline geçmeden eriyip yok olan bu artışlar!!! 'Eti nedir ki, budur ne olsun' misali hiç bir işe yaramamaktadır. Ayrıca TISK'in büyük memnuniyetle karşıladığı (diğer bütün çalışma yaşamıyla ilgili maddelerde olduğu gibi) izinin ücretli olmaması maddesi, çalışanları ufacık bir tatil yapmaktan bile mahrum etmekte, aldığı ücretle geçinemeyen emekçi, ücretsiz izini zorunlu olarak kullanmama yolunu seçmektedir. Kafaoğlunun Ara Model diye sunduğu bu model ara rejimin kanlı diktatörlüğünü daha da sağlamlaştırmak için uygulanan azıllı halk düşmanı bir modeldir.

YÖK. üzerine

12 Eylül'ü takip eden 1980-81 öğrenim dönemi, hatırlanacağı üzere tüm dallarda yeniliklerle doludur (!) Genç dimağları en başından uyuşturmak amacıyla, ilk öğrenimden başlayan çağ dışı zihniyet, kendi yapısına uygun ve denetimi altında bir nesil yetiştirmek için, Yüksek öğrenim sonrasına kadar el atmıştır. Biz iktidara niye bunu yaptın diye sormuyoruz. Çünkü tüm iktidarlar kendilerine uygun gelen eğitimi vermek için çalışırlar. Günümüz dünyasının tüm iktidarları da kendi ayrıcalıklı ve sömürüye dayanan düzenlerinin getirdiği insanı yaratmaya çalışıyorlar, Bizim ülkemizde bunun dışında bir şey değildir. İktidarların bu çabalarını engelleyecek tek güç ise, halkın muhalefidir. Elbette 12 Eylül'ün pekiştirdiği Komprador patron-ağa iktidarından özgürlük ve demokrasi bilincine sahip, bilimsel esaslar ve toplumsal fayda ilkeleri doğrultusunda eğitim yapmasını bekletemeyiz. Fakat halkın mücadelesi, grevli-sindikalı, toplu sözleşme hakkını nasıl almışsa, benzeri daha ileri adımları da mücadele ile afa bilir. Fakat bu örnek aynı hakları da korumak için bir mücadelenin gerekliliğini pratikte göstermiştir. Emekçi halkın hakları ancak kendisinin demokratik yönetiminde güvence altında olabilir. Eğitim alanına kadar el uzatan Faşist baskı yasaları ancak bu şekilde engellenebilir. 12 Eylül'ün öğretim alanına "ihşanı" olan YÖK'ten 37'nci sayımızda geniş olarak bahsetmiştik. Yeni anayasa tasarısı ve geçtiğimiz ay yapılan Rektör atamaları tekrar aynı konuyu gündeme getirmiştir.

Ağustos ayı ortalarında yapılan, kanunun öngördüğü ilk Rektör atamaları Gazetemizin yorumunu doğrulayarak, tüm üniversitelerin başına ortak özellikleri; YÖK ve 12 Eylül'e alkış tutmak olan bir yağın dalkavuk getirilmiştir. Bu ortak özellikleri dışında, yeni Rektörler şunlardır; Tarık Somer:(AÜ) Eski ODTÜ Rektörü. ODTÜ'ye silahlı MHP militanlarını doldurup, 25 öğretim üyesini sürmüştü. Yüksel Bozer:(Hacettepe) Gümrük ve Tekel bakanının kardeşi. Faşist görüşlerini gizlemiyor. Şakir Akça:(Ank.Gazi), Kemal Kafalı:(İTÜ) İTÜ öğrencilerinin nefretini toplamış bir Faşist. Ergun Tuğrul:(Boğaziçi), Muhteşem Giray:(İst.Mimar Sinan) Kendini seçenlere müteşekkirmiş !, Cem Demiroğlu:(İÜ) En büyük Üniversite başında, en büyük dalkavuk. Orhan oğuz:(Marmara Üni.) Eski AP milletvekili. Süha Toner:(Yıldız) Sermet Akgün:(Ege), Halil Cin:(Diyarbakır-Dicle) MHP'nin tescilli üyesi. Nihat Nirun:(Malatya İnönü), Nihat Balkır:(Bursa Ula - dağ) Bilimi satabilecek bir dönem ! Hurşit Ertuğrul:(Erzurum Üni.) TV'deki açık oturumda YÖK'e övgüler yağdırmıştı. Erol Güngör:(Konya Selçuk) MHP'nin Hergün yazarlarından, azılı Faşist. Ömer Yiğitbaşı:(9 Eylül Üni.), Ali Sümer:(Samsun 19 Mayıs Üni.) Metin Tuncer:(Fırat Üni.) TV konuşmasıyla mükafat alanlardan. Ahmet Karadeniz:(Edirne Trakya), Hakkı Atun:(Van 100.yıl Üni.) Emeklilik istemesinden boşuna vazgeçmedi !

Muvaffak Akman:(Siva Cumhuriyet)Doğramacı'nın yakın arkadaşı. Yılmaz Büyükerşer:(Es.Şehir Anadolu)Mehmet Günlübol:(ODTÜ)

Bu rektör atamaları ve bunun hemen ardından gelen dekan atamaları YÖK'ün nasıl çalışacağını göstermiştir. Daha önceki yazımızda değindiğimiz için vize-devam mecburiyeti, paralı üni.ve benzeri konulara burada değinmiyeceğiz. Ancak hemen belirtmek isteriz ki, zafer sakhoşluğu içindekiler artık ne yaptıklarını bilmez bir şekilde kendileriyle dahi çelişen kararlar almaya başlamışlardır. Yeni anayasa tasarısı ile YÖK kanunundan bahsediyoruz. Halen gündemdeki anayasa tasarısı yüksek öğrenimi şöyle düzenliyor:"Madde 165.- Üniversiteler devlet eliyle ve kanunla kurulur. Üniversiteler bilimsel özerkliğe sahip kamu tüzel kişileridir./Üniversiteler kendileri tarafından seçilen organlar eliyle yönetilir./Üniversite öğretim üye ve yardımcılarının göreve alınmaları, yükseltilmeleri ve görevlerine son verilmesi bilimsel özerklik esasına uygun olarak düzenlenir ve kendi organlarıncaya yürütülür./Üniversite öğretim üye ve yardımcıları serbestçe bilimsel araştırma ve yayında bulurlar./Üniversitelerin kuruluş ve işleyişleri, organları ve bunların seçimleri, görev ve yetkileri, Üniversiteler arasında ihtiyaca göre öğretim üye ve yardımcılarının görevlendirilmesinin sağlanması, öğrenim ve öğretim, özgürlük ve güvenlik içinde, çağdaş bilim ve teknoloji gereklerine ve kalkınma planı ilkelerine göre yürütülmesi, Üniversiteler üzerinde devletin sahip bulunduğu gözetim ve denetim hakkını kullanma usulleri, bilimsel özerklik esasına uygun olarak kanunla düzenlenir." Madde:166 -"Yüksek öğretim Kurumu olarak Yüksek Okullar devlet ve özel sektörce kurulurlar. /Yüksek Okullar anayasanın temel ilkeleri doğrultusunda, Türk Kültürüne, ülkenin ihtiyaçları ve istihdam planlaması çerçevesinde, belirli bir mesleğe yönelik alanlarda açılırlar./Yüksek Okullar bilimsel alanlarda üniversitelerle işbirliği yaparlar."

1961 Anayasasının ilgili 120.Mad.sini 37. sayımızda olduğu gibi yazmıştık. Şimdiki tasarının aynı konudaki 165 ve 166.Maddelerini kıyasladığımızda, tasarının bilimi merelere götürmek istediğini açıkça görüyoruz. 1971'deki Cunta tarafından revizyondan geçirilen eski 120.Maddeyi düşününce, 12 Eylül Cuntasının 71 Cuntasından daha karanlık bir "istibdat" dönemi olduğunu bir kez daha görüyoruz.

Bu kafası örümcek tutmuş yobazlara tekrar hatırlatmak isteriz ki; bütün cilalı laflar özerkliğin bir bütün olduğu idari-mali-bilimsel yönü içerdiğini ve birinden birinin yokluğu özerkliği ortadan kalkması demek olduğunu değiştirmez. Üstelik bütün cilalı laflarda zaten laf olarak kalıyor. Örneğin, tasarıda Üniversiteler kendi seçtiği organlar eliyle yönetilir, deniliyor. Sorarız size Üniversitenin en büyük organlarından olan rektörleri kim seçti ? bu tasarının bir komedi olduğu, güvenlikle ilgili bölümlerden de anlaşılıyor. Bunun sebebi de Orhan ALDIKAÇTI - NIN'nin İÜ Hukuk Fak. dekanlığı yaptığı dö-

nemlerde yiğit arkadaşımız DENİZ GEZMİŞ tarafından kürsüden indirilmesi olsa gerek. Sonra deniliyor ki;ülke ihtiyaçları,istihdam planlaması:eğer bunlar göz önüne alınırsa,işçi çıkarmaların had safhada olduğu, fabrikaların birer birer kapandığı bu dönemde ; ihtiyaç yok, istihdam fazlası var deyip, yüksek okulların kapısına bir kilit vurmak gerekir.Altını bizim çizdiğimiz özel sektör tarafından yüksek okul açılabilmesi ise iğrenç Faşizmin yüzünü sergiliyor.Devlet sermayenin devletidir.Nasıl özel sektöre özel polis teşkilatı kurmuşsa,(bankalar) onlar için okul da açtırır,açma hakkı da verir.

(Söz buraya gelmişken, bir çoğu seçmen olan öğrenci arkadaşlarımıza Anayasa oylamasını boykot için tüm bunların da gerekçelerden birisi olduğunu hatırlatmak isteriz.

Bununla da bitmiyor.Tasarı bilimsel özerklikten söz ediyor.Ama bir çok öğretim üyesi yazdıkları kitaplardan dolayı zindanlarda,bunlara ait düzinelerle kitap da hâlen mahkemede ve toplattırılmış durumdadır.Tüm bunların dışında yine aynı zatların hazırladığı bir Yüksek Öğrenim Kanunu (YÖK) hepsini yalanlamaktadır.Bu kanun öğretim üyelerinin üzerinde nasıl seçildiğini gördüğümüz Rektörler,Yüksek Öğrenim Denetleme Kurulu ve Yüksek Öğrenim kurumundan oluşan,Askeri hiyerarşik bir diktatörlük kurmuştur.Cunta gibi tepeden inme Rektörler YÖK'ün 13.maddesiyle ".gerektiği zaman güvenlik önlemlerinin alınmasında,eğitim,öğretim,bilimsel araştırma ve yayım faaliyetlerinin devlet kalkınma plan,ilke ve hedefleri doğrultusunda yapılmasından birinci dereceden sorumludur. Ve beğenmediği yayın,eğitim programı 9.madde ile YÖK Denetleme Kuruluna başvuruyorlar.Bu kurul ".Acil kovuşturma açılmasını gerektiren fiil veya olayları tesbit ettiği,disiplin suçlarını hazırlayacağı sorumlu rapor ve önerileriyle birlikte gerekli işlem için Yüksek Öğrenim Kurulu Başkanlığına iletacaktır." Bu kurulun da 25 üyesinden yalnızca 8'i üniversitelerarası kurulca seçiliyor.Geri kalanı Devlet başkanı,bakanlar kurulu,millî eğitim bakanlığı ve genel kurmay başkanlığı tarafından seçiliyor. Üstelik 8 kişiyi seçecek olan Rektörleri de Devlet başkanı atıyor.Üniversitenin kendi mensupları ise sadece seyirci. İşte böylesi bir düzende bilimsel özerklik varmış ! Artık ne demekse, üniversite kendi seçtiği organlar ile yönetilir (!)miş.

İşte 1982-83 öğrenim yılı bir önceki yıldan böylesine bir miras aldı. Ama bunları getiren zihniyetten dolayı dert yanmamalıyız demiştik. Bu zihniyete boyun eğen de onlar kadar suçludur.Bilindiği gibi öğretim üyeleri kendi aralarında, YÖK'e karşı hiç olmadıkları kadar sıkı bir birlik kurmuşlardır. "1447 öğretim üyesi üniversiteler arası kurul başkanına telgraf çekerek" YÖK'e karşı olduklarını belirtmişlerdi.Arkasından YÖK yürürlüğe girince, istifâ eden pek çok öğretim üyesi vardı. Gerçi aralarında şimdi Bursa Üni. Rektörü olan Nihat Balkır gibi döneklere çıkmıştır ama

(Devamı sayfa 14'de)

MAMAK DİRENİŞİ VE TECRÜBE ÖZETİ

BÖLÜM: 3

(GEÇEN SAYIDAN DEVAMDIR)

bu şartlarda bırakıp gidemeyiz." diyerek üç gün direndiler.Ne varki dördüncü gün Şeker Bayramı sabahı geriye gitmek istediklerini idareye açıkladılar.Bu idarenin kazandığı önemli bir taviz oldu.Raci Tetik zaferini kutlamak için bizzat o bloka geldi.Bayram üstü bu durumdan duyduğu memnuniyeti dile getirdi.Buna rağmen Açlık Grevi önceden kararlaştırılan 8 günlük sürenin sonuna kadar sürdürüldü.Ancak Mamak çapında alınan karar yalnızca Kadınlar tarafından sonuna kadar götürülmüştü.Bu da eylemin koyduğu hedeflere ulaşmasını güçleştirdi.Kadınlar için askeri eğitime karşı çıkma gibi bir sorunda yoktu.Çünkü bunu zaten yapmıyorlardı.Faşistlerle koşuğunun ayrılması gibi bir sorunda yoktu.Çünkü zaten tutuklu Faşist kadın yoktu.Kadın tutukluların karşı çıkacakları baskılar yemek duası,ve istiklal marşı idi.İstiklal marşına karşı çıkmak için vaktin erken olduğunu,bunun ancak Mamak çapında bir hareketle başarılabileceğini düşünen kadınlar,Açlık Grevinin hedefi olarak yemek duasını kaldırmak niyetindeydiler.Ancak kendiliğindenciliğe düşerek bu konuyu yeterince önemsemediler.Yemek duası etmeyeceklerini idare açıklayarak net bir tavır koyamadılar.Böylece yemek duası yalnızca Dev-Yol'dan bacılar tarafından değil tüm kadın devrimciler tarafından ediliyor görüldü.Ve öylece sürüp gitti.

Kısacası, Temmuz Açlık Grevi kadın tutuklulara herhangi bir somut kazanım getirmedi. Erkek tutukluların durumunu ise asıl Açlık Grevinden sonrası tavırları belirleyecektir.

TEMmuz AÇLIK GREVİ SONRASINDA ERKEKLERİN MÜCADELESİ:

Temmuz ayında uzun süreli Açlık Grevine gidenlere grev sonrası idare tarafından uzun süreli raporlar verildi.Çünkü bu arkadaşların eğitim yapmamak için direneceklerini tahmin ediyordu ve bu taktirde onların dövülmesi de kaçınılmaz olacaktı.O kadar yıpranmış olan arkadaşların dövülmesi ise mutlaka sakatlıklara hatta ölümlere yolaçabilirdi.Oysa Temmuz Açlık Grevi yalnız yurt içinde değil Avrupa'da ve özellikle Almanya da dahil belirli bir kamuoyu yaratmıştı.Cunta, Avrupa'da işkenceler konusunda zaten hayli tedirginlik varken bir de bu işi başına bela almak istemedi.Arkadaşlara baskı yapabilmek için onların iyileşmesini yeğledi.

A blokta uzun süreli Açlık Grevine gidenlerden 25-30 kadarını Tecrit 1 Arka denin bölüme koymuşlardı. Bu bölüm üst üste iki ranzanın bulunduğu içinde tuvaleti olan,yaklaşık 1.5x2 Metre boyutlarındaki hücrelerden oluşur.A blokta üç Tecrit bölümü vardır T 1, T 2, T 3 şeklinde, her tecrit bölümü de bir ön, bir arka olmak üzere iki koridordan oluşur.Tecritlerdeki hücreler koridordan demir parmaklıklarla ayrılır.Gerektiğinde bu

DEVAMI 5. İÇİDE

parmaklıklar boydan boya mazgalla örtülür. Mazgalla örtülmediği zamanlar demir parmaklığın önündeki nöbetçi asker tarafından sürekli gözlenir. 12 Eylül öncesinde Tecritlerdeki hücrelerin adeta birer otel odası gibi,yatmadan yatmaya kullanıldığını söyle miştik.12 Eylül sonrasında ise buraları özel işkence mekanları haline getirildi.İda re kendince tehlikeli gördüğü önder konumundaki kişileri Tecrit hücrelerine koydu. Bu hücrelerde faşist ve devrimci birlikte kalınıyordu.Böylece devrimci kadrolar kitleden koparıldıkları gibi azıllı bir yada bir kaç faşistle birlikte 3 metrekarelik bir yerde herşeyi paylaşarak yaşamak zorunda bırakılıyorlardı.12 Eylül'den sonra aynı hücrede devrimci faşiste,faşist devrimciye Atatürk ilkelerini okuyup anlatıyor, askeri eğitim yaptırıyordu. Birçok devrimci kadro Ali Bülent Orkan, İbrahim Çiftçi vb. azıllı faşistlerle burun buruna manevi işkence gördü.Parmaklığın önünde her hareketlerini denetleyen nöbetçilerde cabasıydı.Hücredekiler yapacakları en ufak bir hareket için dahi nöbetçiden izin almak zorundaydılar. "Sigaramı içebilirmiyim komutanım","tuvalete gidebilirmiyim komutanım ?","sigaramı söndürebilirmiyim Komutanım ?" her an her dakika nöbetçinin gözleri altında ve hücredeki faşistin burnunun dibinde. Tecritlerdeki devrimcilerin durumu buydu.

Uzun süreli Açlık grevine gidenleri topladıkları Tecrit 1 Arka'ya ise daha özel baskılar da uyguluyorlardı. Buraya Faşist koymamışlardı.Partimizin " 51'ler" diye bilinen davasının sınıklarından bazıları da dahil olmak üzere 10'a yakın yoldaş da buradaydı. Acil'den de yine 10 kadar devrimci arkadaş vardı.Ayrıca THKO'dan 3-4, TİKB'den 2-3 devrimci ve bazı başka siyasetlerden tek tek kişiler yer alıyordu.(EB'den 1,DY'den 1)

Uzun süreli açlık grevine gidenlerden bir bölümüde(15-20 kişi kadar) üçüncü koğuşdaydı. Ağustos ve hatta Eylül ayının büyük kısmı bekleyiş içinde geçti.Gerek idare,gerek devrimciler alttan alta bir hazırlık,bir mücadele bekleyişi içindeydiler.Nihayet Ekim'den itibaren işler kızıştı.Baskı ve işkence bütün şiddetiyle başladı.Özellikle Tecrit 1 Arka'ya müthiş yükleniyorlardı.Fakat Tecrit 1 Arka direnmeye kararlıydı.Morali çok iyiydi. Bir seferinde sayım için koridora dizildiklerinde aralarından bir devrimcinin üzerine çullandılar,dövmek istediler.Bunun üzerine tüm Tecrit 1 Arka'daki devrimciler kol kola girerek arkadaşlarının dövülmesine karşı çıktılar. Hep birlikte "Kahrolsun zulüm, kahrolsun işkence ! " diye slogan attılar. Mamak cezaevinin ve hele A bloğun şartlarını bilmeyenler A blokta slogan atılmasının önemini yeterince kavrayabilirler.Fakat oradaki baskı ve terörü bilenler bunun ne kadar cesaret ve kararlılık istediğini daha iyi bilirler.

A bloktaki uzun süreli Açlık Grevi'ne gidenler,Açlık Grevi sonrasında kitleden tamamen kopacaklarını düşünerek eğitim yapma kararı almışlardı.Yalnız tek tek bazı devrimciler,bazı konularda tavır koyuyorlar ve ağır baskılara uğruyorlardı.Mesela yine "51'lik davada" olan bir yoldaş mahkemede gömle

leğini çıkarıp vücudundaki morlukları ve darp izlerini mahkeme heyetine ve izleyicilere gösterdi.Bu durum mahkeme tutanaklarında geçti.Fakat tabii ki hiç bir sonuç çıkmadı. Tecrit 1 Arka'daki devrimciler ise raporları bittiğinde askeri eğitim yapmayacaklarını,komutanım demeyeceklerini ve talimatlara uymayacaklarını belirterek idareye karşı açık tavır koydular.

Tecrit 1 Arka üzerindeki baskılar ise "ölüm hücreleri" macerasıyla sürdü.A Blok 3. koğuştaki uzun süreli Açlık Grevine gelince başlangıçta onlarda açık tavır koydular.Fakat "ölüm hücrelerine" indirilip,üç gün bazı kuşku ve tereddütler doğunca 'aramızda bölünüp parçalanma olacağına,hep birlikte vazgeçelim'anlayışıyla yukarı çıkmak istediklerini bildirdiler.3. koğuştakilerin kararsız tavrı sonradan da sürdü.Birkaç kez yeniden direnme kararı alıp sonra vazgeçtiler.Bu her defasında da idarenin daha azgınca saldırmasına yol açıyordu.Fakat biz önce ölüm hücrelerinden söz edelim.

ÖLÜM HÜCRELERİ:

"Ölüm hücreleri"nin ilk kokusu Temmuz Açlık Grevi sırasında duyuldu.Açlık Grevi'ne 1.koğuştaki toplanmış olan devrimcilerle konuşmak üzere bir cezaevi savcısı geldi.Savcı devrimcileri Grevi bırakmaya ikna etmek için çalışıyordu.O sırada tehditler savuruyordu."aklım zı başınıza toparlamazsanız daha çok çekersiniz.Bodrumdaki depoya sizin için hücreler yaptıracağız !" diye göz kurtmaya çalışıyordu.Bu arada bir devrimci, "yine de bırakmayacağız" dedi.,"Savcı,"sende kafa yokki oğlum" diye küstahlaştı.Devrimci hazır cevaptı:"bir yıldır makarna yedire,ye dire insanda kafa mı bıraktınız ! " deyiverdi.

İşte ilk kez böyle espiyiyle karışık gözdağı olarak söz edilen ölüm hücreleri Eylül ayı içinde inşa edilmeye başlandı.Bodruma çimento tuğla vb. taşındığını gören devrimciler hücre inşaatının başladığını tahmin ettiler.Gerçekten de bodrumdaki eski depo boşaltılmış,buraya 17 tane hücre yapılmıştı.

Hücrelerin boyutları; 4'e 4 karış ya da en büyüğü 5 karışa 5 karıştı.Hücrelere ancak bir kapıdan eğilip giriliyordu. Hücrenin hava alabileceği yegane yer yüksekteki küçük bir delikti.Duvarlar ve yer kaba betondu.Yer pislikten ve rutubetten çamur gibiydi.Bu 1 metreden küçük alanın yarısına yakınına da ördek denen bir lazımlık ve bir su bidonu kaplıyordu.Hücre zifiri karanlık oluyordu.Burada bacaklarını uzatarak oturmak mümkün değildi.İki büküm vaziyette beton zemin üzerine oturmak gerekiyordu.Bir süre sonra insanın beli,bacakları tutmaz oluyordu.Böbrekleri ve eklemleri derin derin sızlıyordu.Bu yüzden devrimciler bu hücrelere "ölüm hücreleri" adını takmışlardı.

Ekim Sonrasında A bloğa iç Emniyet Amiri olarak bir Yüzbaşı atandı. 1971'de Diyarbakır işkencehanelerinde görev yapmış olan bu azıllı Faşist Mehmet Bozer idi. Ölüm hücreleri Mehmet Bozer ile birlikte Tecrit 1 Arka'ya sürekli mekan oldu.Fakat bu iki yüzlü olan ilk geldiğinde dişlerini göstermedi. Bu psikolojik işkence yöntemlerini uyguladı

arak başlangıçta son derece iyi kalpli, yarı dımsever ve babacan görünmeye çalışıyordu. Adeta bir "baba" pozuna bürünüyordu. Gecele-ri koşulları dolaşp, ranzalardan tutuklular la sohbet ediyordu. Hastaları revire yollu -yor, sayım sırasında birisi öksürecek olsa hemen yanına gidip hatırını soruyor, özel so-runları olanlarla dilekçe yazmaları için il-gileniyordu. Mehmet Bozer'in bu ikiyüzlülü-ğü bazı devrimcileri daha kandırabilirdi. Mese-la 3. koğuşta ölüm hücrelerinden yukarıya çıktuktan sonra geriye döndüklerine pişman olan devrimciler, Ekim ortalarında yeniden tavrı koymuşlar, müthiş dayak yiyorlardı. Mehmet Bozer ilk geldiğinde dayağa karşı ol-duğunu, insanca yöntemlerden yana olduğunu söyleyere; 3. koğuştaki direnişçilerle ko-nuştu. Devrimciler onun tatlı sözlerine kana-rak "bir deneyelim" anlayışıyla açık tavrı koymaktan ikinci kez vazgeçtiler. Mehmet Bo-zer'in tatlı diline kanmakla ve ne kadar ha-ta ettiklerini bir süre sonra acı bir biçim-de anlayacaklardı.

3. koğuştakilerin bu kararsız tavırları Tecrit 1 Arka'nın üzerindeki baskıları da yoğunlaştırıyordu. Kararsızlık ve kuşku kok-su alan düşman, yıldırabilirim umuduyla yük-lendikçe yükleniyordu. Aynı işkencedeki gibi Hele bir kez geri adım attırabileceği umudu belirsin, o boşluktan yararlanmak için ha-kim sınıfların yapmayacakları şey yoktur. Böyle tereddütler sezdikleri dönemde ölüm hücrelerindeki baskı ve dayak da yoğunlaş-ıyordu.

Tecrit 1 Arka'dakileri ölüm hücrelerine ilk indirdiklerinde arkadaşlar Açlık Grevi-ne başlamış ve mahkemelerinde kendilerine yapılan baskı ve işkenceyi dile getirmişler-di. Bu hakim sınıfları biraz geriletmişti. Hatta ilk 10-15 günlük cezayı, iki üç sefer-de yatırttılar. Fakat giderek adamlar pervas-sızlaştı. T.1 A'dakiler için Tecrit hücrele-ri artık büyük bir lüks olmuştu. Hemen hemen sürekli ölüm hücrelerindeydiler. Yukarı çık-a-rıldıklarından kısa bir süre sonra bir baha-ne ile yıkılıp dövülüyor, kafese atılıyor ve peşinden ölüm hücresine indiriliyordu. Ancak bütün bu süre içinde, Ekim ve Kasım boyunca her dayakta slogan atıyorlar hücreleri, kafe-fesleri, "Kahrolsun zulüm, Kahrolsun işkence!" diye inletiyorlardı.

Sırası gelmişken "kafes" hakkında da bir-iki söz söyleyelim. Kafesde 12 Eylül'ün A bloğa ve devrimcilere sunduğu hediyelerden biridir. Bunlar A blok girişinde etrafı par-maklıklarla çevrili yaklaşık 10-15 metreka-relik yerlerdir. Yeni gelenler ve cezalı olan-lar bu kafeslere konur. Kafesin başındaki nö-betçi er kafestekileri gözlemek, onlara aske-ri eğitim yaptırmak, aklına estikçede onları coplamakla görevlidir. Kafes uygulaması en onur kırıcı işkencelerden birisidir. Gelip-geçen herkesin gözü altındaki devrimcileri teşhir etmek için kullanılan bu hayvan ka-fesleri Direnme Savaşında söz edilen "kap-lan kafeslerini" andırmaktadır. Bu kafesle-rin gerek görünümü, gerek kullanımı birer hayvan kafesinden farksızdır.

İşte Tecrit 1 Arka; kafeslerde olsun, ölüm hücrelerinde olsun şanlı bir direniş örneği

verdi. Kasım sonları, Aralık başlarında yeni-den bir Açlık Grevi yapılacağı söylentisi yaygınlaştı. Hatta tarih olarakda 22 Aralık'dan sözediliyordu. İdare bunum üzerine Tec-rit 1 Arka'ya son bir hızla yüklendi. 3. koğuşun kararsızlığından da cesaret alarak Tec-rit 1 Arka'yı yıldırabileceğini umuyordu. Böylelikle Mamak çapında bir Açlık Grevini-de engelleyebilirdi. Aralık başında ölüm hü-c-relerindeki işkencelere Albay Raci Tetik bizzat nezaret ediyordu. A blok'un işkence ekibi Yüzbaşı Mehmet Bozer, Yüzbaşı Tuna Ak-kurt, Teğmen Savaş ve Sayım Çavuşu Veysel Se-vim devrimcilere kan kusturuyorlardı. Karava-nalarla su getiriliyor ve devrimciler tepe-den tırnağa ıslatılıyorlardı. Islak ıslak fa-lakaya çekildikten sonra bazen iki bazen üç kişi bir metrekaleden küçük hücreye sokulu-yordu. Sonra bütün bodrum pencereleri açılıp insanlar ıslak ıslak ayaza bırakılıyorlardı. A blokta Temmuz Açlık Grevini başlatan 50 kişiden 15-20 kadarınının 3. koğuşta bulundu-ğu nu önceden söylemiştik. 10 kadar devrimci de Temmuz'dan Aralık'a kadar tahliye oldu. Ceza-sını alarak sivile gitti. Yada yılgınlığa ka-pılıp direnişi terketti. Geriye kalan ve Teg-rit 1 Arka'ya toplanan 20 kadar devrimci di-renişi Aralık 81'in ilk haftası sonuna ka-dar sürdürdüler. Tecrit 1 Arka'nın direnişi gerçekten de A blokun kasvetli zulüm orta-mında yüreklere mücadele coşkusu veren bir kıvılcım gibiydi. Yanlız direnişi sürdürenle-rin kendi siyasetlerinden olanlar değil, di-ğer siyasetlerin kitlesi ve askerler dahi Tecrit 1 Arka'nın direnişine olan saygıları-nı dile getirmeden edemiyorlardı.

A blok'un koğuş ve avluları Faşist marş-larla, askeri eğitim yapan devrimcilerin a-yak sesleriyle çınlarken, ölüm hücrelerinden devrimci marş ve türküler yükseliyordu. Hele yoldaşlarımız Parti şehitlerimizin isimleri-ni, Parti ve Ordu marşlarını, Ölüm hücrele-rinde Kızıl Bayrak gibi dalgalandırdılar. Ne yazıkki bu coşkulu direniş, sonunda yenilgi-ye uğradı. Kuşkusuz bundaki esas etken, da-ha önce de söylediğimiz gibi eylemin baştan "sol" ve maceracı olması, kitleden kopukluğu idi. Ancak tali planda Mamak cezaevindeki kitlenin çoğunluğunu oluşturan Dev-Yol, HK-Kurtuluş, özellikle Dev-yol siyasetinin tutarsız ve kararsız tavrı, kendi gurubunun çıkarlarını ön plana çıkararak tavırları yene-nilgiyi etkiledi.

22 Aralık'da 'toptan Açlık Grevine başla-nılacak' tesbitleri olmakla birlikte, son a-na kadar yoldaşlarımıza kesin bir cevap ve-rilmedi. Sonradan anladığımız göre, Açlık Gre-vine başlama tarihi 22 Aralık olarak çok ön-ceden tesbit edilmişti. Fakat Temmuz dan be-ri, direnenlerden bu tarih özellikle saklan-mıştı. Çünkü bu tarihe kadar direnişi sürdü-rürlerse, Mamak cezaevi çapında onların dire-nişine katılma görünümü doğacaktı. Grup çık-a-klarını devrimin çıkarları önüne çıkararak önder konumlardaki kişiler Açlık Grevi ile ilgili sorunları kendi kitlelerinden de giz-lediler. Böylece, Açlık Grevinin yenilgi or-tamı da hazırlanmış oluyordu. Oysa, kısa bir süre sonra genel Açlık Grevinin başliya-cağını bilsele di, Tecrit 1 Arka'daki dev-rimciler ne pahasına olursa olsun direnişi

sürdürürlerdi. Bu, Mamak çapındaki direniş de güç kaynağı olurdu. Çünkü onların direniş büyük bir saygınlık kazanmıştı ve direnişlerinin kırılması kitle üzerinde olumsuz bir etki bıraktı. Bir kez daha, küçük hesaplar ve grup çıkarılarının ön plana çıkarılması devrimin aleyhine oldu; karşı-devrime güç kattı.

Aralık'ın ilk haftası sonlarında bir akşamüstü, Tecrit 1 Arka'daki devrimciler Mehmet Bozer'e direnişten vazgeçtiklerini ve bundan sonra cezaevi talimatlarına uyacaklarını bildiren dilekçeleri verdiler. Mehmet Bozer şaşkınlığından zafer sarhoşluğuna bile kapılamadı. Elinde dilekçeler, A Bloğu koşuşlarını dolaşıp direnişin sona erdiğini haber veriyordu. Tabii bu arada Kadınlar Koşuşu olan 1. Koşuşa koşup moral bozmaya çalışmayı da ihmal etmedi. Şimdi artık A Bloкта ve Hatta Mamak Cezaevi'nde tek direniş kıvılcımı olarak kadın tutuklular kalmıştı. Ve idare onları başçelişki tesbit ediyordu. Kadın tutukluların idare için nasıl bir dert haline geldiğini dahi iyi anlayabilmek için kadınların Temmuz Açlık Grevi sonrasındaki direnişini ve Aralık Açlık Grevine kadarki gelişmeleri anlatalım.

TEMMUZ AÇLIK GREVİ SONRASINDA KADINLARIN DİRENİŞİ:

Temmuz Açlık Grevi'nin bitmesinden iki hafta kadar sonra, 20 Ağustos gecesi, kadın tutuklular, idam edilen bir devrimcinin anısına marşlar söylüyorlardı. O gece, bizzat Raci Tetik D Bloktaki kadın koşuşlarına gelerek bir sürü tehditler savurdu. "Siz ki akıllanıp uslanmak bilmiyorsunuz, ben de size A Bloktaki gibi Eskişehir marşını söylettirip askeri eğitim yaptırmazsam" gibi gözdağı vermeye çalıştı.

Hemen ertesi gün, 21 Ağustos'da, kendilerinin ce elebaşı diye tesbit ettikleri 55 civarında kadın tutukluya A Bloкта taşındılar. Marş o layının bahane olduğu ortaya çıktı. A Bloкта 1. koşuş kadın koşuşu olarak hazırlanmıştı bile. A Blok'a taşınmanın neden ceza olduğunu anlayabilmek için A Blokun nasıl bir yer olduğunu bilmek gerekir.

A Bloktaki baskı son derece sistemli ve uzun vadeli. Mamak Cezaevi'nin, disiplin açısından dünyadaki cezaevleri arasında en başlarda geldiği bilinmektedir. Aslında Mamak Cezaevi bir toplama kampından farksızdır ve Mamak Cezaevi demek de aslında A Blok demektir.

A Bloкта her sayım ve havalandırma saati bir işkence saatidir. Günde iki kez, sabah ve akşam alınan sayımlar özel baskı aracıdır. Çocuklar nasıl "öcü" ile korkutulursa, A Bloкта da tutuklular sayımla korkutulmaktadır. Mesela bir tutuklu kapı nöbetçisine karşı çıktı, ya da koşuşta biraz gürültü oldu diyelim. Nöbetçinin tehditi hazırdır, "sayımda görürsünüz!" ve tutuklular gerçekten de sayımda görürler! Çünkü her zamanki baskılara ek olarak o sayımda özel bir dayak faslı olur.

Böyle özel muameleler yapılmadığı zaman bile A Bloкта sayım başlı başına bir işkencedir. Nazi Toplama Kamplarını anlatan, "Eylem Adamları", "Tünel" gibi romanları okuduğumuzda, buralarda uygulanan yöntemlerle, A

Bloktakiler arasındaki benzerlikleri hayretle görürüz. Aynı Matmansen Toplama kampındaki gibi A Bloкта da sayımda, sayım mangasındaki askerler gırtlakları yırtılırcasına bağırlar: "çabuk ol, canlı ol, açma araları, seri boşalt", tutuklular koşarlar ve adeta birbirlerini ezercesine koşuşu boşaltmalarına rağmen bu bağırtılar sürer gider. Çünkü bağırtıların amacı yalnızca tutukluları huzursuz etmek, onları şaşkına çevirmek, ruhsuz robotlar haline dönüştürmektir. Sayımda tutuklular havaya bakmalı, hiç kıpırdamamalıdır. Hele bir karşısındaki askere ya da subaya bakmaya cesaret et, hele bir onlar sana baktığında sen de onları süzmeye yelten, en küçük bir hareket ağır cezalar için yeterlidir. Mesela sayımda esneyen bir tutukluya on gün ölüm hüccresinde kalma cezası verilmiştir.

A Bloкта iki yıl kalan bir devrimciye mahkemede hakim kimlik tesbiti için adını, soyadını sorduğunda o şöyle cevap verdi: "Adım Can, Soyadım Eşşekoğlueşşek!" mahkeme heyeti donup kalmıştı. Ozaman tutuklu, A Bloktaki şartları, sürekli aşağılanma ve hakaret ortamını kendisine iki senedir bu şekilde hitap edildiğini dile getirdi.

A Bloкта sabah saat 6 da şalan kalk zili ni awludaki pençerenin ve kapıdaki mazgalın önünde nöbet tutan askerlerin demirlere vurduğu jop sesleri izler; "Kalk lan", "Kalk Gız" ! Ortalık bu seslerle çınlar. Sabah çorbası geldiğinde tutuklular teknil vermek, rahat-hazırol yapmak zorundadır. Bu merasim her yemek ve çay alınışında, her çöp dökülüşünde tekrarlanır. Mazgaldaki nöbetçi, hele faşist yada geriçi biriye tutuklulara kan kusturur. Özellikle 12 Eylül'ün hemen ardından mazgaldan el uzattırarak coplamak çok yaygın bir uygulamaydı. Herhangi bir bahane ile nöbetçi tutuklulara el uzattırıyor ve alabildiğine copluyordu. Elini uzatmak istemeyenler ise sayımda falakaya çekiliyorlardı.

Havalandırma saatinde tutuklulara askeri eğitim yaptırılıp, eğitimden arta kalan vakitte sözde volta atmak serbesttir. Ama ne serbestlik ! Yakanda tek bir düyme açmaktan tut, sigara yakmaya kadar herşey için izin almak zorundasın. Üstelik "sağa-sola bakmak konuşmak, gülmek, beraber volta atmak, teknilsiz hareket etmek" hatta volta atarken kaza ile çarpışmak bile yasaktır. İşte A Bloğu böyle bir yerdir. A Bloкта her gün her saat bir işkencedir.

Ve Raci Tetik kadın tutuklulardan sözde elebaşı olarak tesbit ettiklerini işte böyle bir işkence ortamıyla cezalandırmak istemiştir. "elebaşı" olmayan 120-130 kadar kadın tutuklu da D bloktan C bloğa taşınmışlardır. Onlardan sözde artık "elebaşı"ların baskısından uzak oldukları için idarenin her istediğini yapmaları beklenmiştir.

İdarenin bu umutları boşa çıktı. A bloğa gelen kadın devrimciler direnişini sürdürmekte kararlıydı. C bloğa taşınanlar da, kimse nin baskısı altında olmadıklarını, yine direnişini sürdürerek kanıtlamak istiyorlardı. Böylece hem A'da hemde C'de baskı ve mücadele

(DEVAMI GELECEK SAYIDA)

MAO ZEDUNG YOLDAŞI ANIYORUZ

Dünya ve Türkiye proletaryası 9 Eylül 1976 yılında büyük öğretmen Mao Zedung yoldaşı kaybetti. Mao Zedung Yoldaşının ölümü kuşkusuz başta Çin proletaryası olmak üzere, Dünya proletaryası için büyük bir kayıptır. Mao'nun ölümünün; gerek Çin'de revizyonizmin gelişip iktidarı almak için pusuda beklemesine, gerekse modern-revizyonizmden gıdasını alan oportünist ve troçkist çizgilerin tomhularının/tomurcuklanmaya yüz tuttuğu bir dönemde rastlaması; kaybımızın ne kadar büyük olduğu bugün daha açıkça görülmektedir. Ama bu boşluklar geçicidir.

Sınıf mücadelesinin deneyimiyle doğruluğu keskin kanıtlanmış Marksizm-Leninizm ilkeleri tarihin bir çok döneminde karartılmaya saptırılmaya ve onu emperyalizm ve gerici -lik için zararsız hale getirilmeye çalışıldıysada, geçici kayıplar ve yenilgilere rağmen Dünya proletaryası için klavuz ve rehber olmaktan çıkarılamadı ve çıkarılamayacaktır.

Bugün Mao Zedung'u; dünya ekonomik krizinin derinleştiği ve emperyalist haydutların özellikle de ABD ve Rus sosyal-emperyalizminin üçüncü dünya savaşına hızla hazırlandıkları, siyasi ve askeri manevralarla darbe tezgahlama ve yeni güç denemeleriyle yerel savaşları kışkırtma ve katliamlar düzenledikleri şartlarda anıyoruz.

Orta-Doğu'da ABD emperyalizminin güdümündeki tertiplerle, Filistinlilerin vahşice katledilmesiyle işlenen insanlık düşmanlığının en iğrenç örneğini yaşarken, büyük öğretmen Mao Zedung'u emperyalizme karşı Çin halkının kararlı mücadelesine önderliğini anımsamadan edemeyiz.

Mao Zedung yoldaşın ölümünden sonra Uluslararası Komünist Hareket içinde 180 derece dönekleşen Enver Hoca'nın başını çektiği, Marksizm-Leninizme yeni bir saldırı cephesi daha başladı. Mao Zedung yoldaşın şahsında en adi çarpıtma ve demogojilerle M-L'in temel ilkelerine yönelen bu saldırılar sonucu, uluslararası planda yeni saflaşmalar baş gösterdi. Bir yandan Mao Zedung'u "karşı devrimci" ilan eden Enver Hoca ve şurası bu saldırılarını doruk noktasına ulaştırırken; diğer yandan sözde AEP'nin Mao'yu toptan redetmesine karşı çıkan daha sinsî, temelde aynı çizgiden kaynaklanan AMLP'nin başını çektiği başka bir akım ortaya çıktı.

Bu akımdan etkilenen ve Partimizin YD teşkilatında çöreklenip, Partimize aynı görüşleri aktarıp hakim hale getirmeye, bunu yaparken de başına buyruk ve disiplinsizce hareket edip, özellikle buldukları bölgede disiplinsizliklerini had safhaya ulaştırıp ve Partimizin M-L çizgisini karartmaya, bulanıklaştırmaya çalışan; ancak maskeleri kısa sürede açığa çıkan, içimizde hayat bulamayınca ayrılıp Yurt Dışında kümelenen bir grup müteci revizyonizminin Mao Zedung'a ve Partimize saldırılarını devam ettirdiği koşullarda M.Zedung'u anmaktayız.

Bu saldırılara karşı bazı eksiklik ve ha-

talarına rağmen M-L'i ve M.Zedung'u savunan Parti ve örgütlerde vardır. Partimiz bu saldırılara karşı verdiği ideolojik mücadelede yeterli olamamıştır. Ve önümüzde bu saldırılara karşı M-L'i savunmayı acil bir görev olarak görmektedir.

M.Zedung'un ölümünden sonra bir darbeye iktidarı ele geçiren Üç Dünya'cı modern-revizyonist Hua Kua Feng ve Teng Siao Ping klikleri kapitalizmi adım adım restore etmişlerdir. Mao'nun ölümünden sonra yaptıkları karşı-devrimci kampanyalarla M.Zedung'u adice karalamaya başladılar. M.Zedung'un M-L çizgisini savunanları karşı-devrimci yöntemlerle susturmaya, tutuklamaya girişerek iktidarlarını sağlamlaştırdılar. M-L'lere, devrimcilere karşı el ele veren Teng ve Hua kliklerinin birbirleriyle dalaşmaları geçtiğimiz Eylül ayında ÇKP'nin 12. Kongresinde Hua taraftarlarının tasfiyesiyle sonuçlandı. Bugün Mao'ya saldırılarını daha da açıkça sürdüren bu karşı devrimci elebaşlarının bütün çabalarına rağmen özellikle ordu içerisinde Mao Zedung'u savunanları yok edemediler ve de kolay kolay yok edemeyecekler.

Yakın tarihimizde M.Zedung'un şahsında M-L'izme saldıranlar yalnızca ne denek Enver Hoca ve şurasıdır ne de Üç Dünyacı modern-revizyonist Teng ve Hua klikleridir, M.Zedung'a en hayasız saldırıları ilk sürdüren Sovyetler Birliği'nde iktidarı gasp eden Kruşçev ve Brejnev klikleridir.

SBKP 20. Kongresiyle iktidarı ele geçiren modern-revizyonistlerin, Stalin'in şahsında M-L'e saldırılarının karşısında M.Zedung'u bulunca binbir türlü hile ve entrikalarla M.Zedung'u suçladılar.

Neden M.Zedung yoldaş her türlü modern-revizyonist ve oportünistlerin nişan tahtası haline gelmektedir ?

Çünkü O, M-L'in evrensel ilkelerini Çin'in özgül koşullarına uygulayarak yarı-sömürge yarı-feodal ülkesini emperyalizmin boyunduruğundan kurtarıp, anti-emperyalist, anti-feodal, proletarya önderliğinde Yeni Demokratik

Devrimi gerçekleştirmiştir.

Çünkü yoldaş Mao Zedung Çin gibi büyük bir ülkede proletarya önderliğinde Çin halkının önderi,ÇKP içinde çeşitli kılıklarla ortaya çıkan ve sağ ve "sol" oportünizme karşı uzlaşmaz ve kararlı mücadele yürüterek bütün ihanet çizgilerini M-L bilimine dayanarak sosyal pratikte mahkum ederek tarihin çöplüğüne itmiştir.Çünkü yoldaş Mao Zedung, Çin'de düşmanı ancak uzun süreli Halk Savaşıyla yeneceğini pratikte kanıtlamıştır.Sadece Çin için değil bütün yarı-sömürge,sömürge ülkeler için geçerli rensel bir ilke olduğunu ortaya koyarak M-L hazinesine bu konuda zengin tecrübeler ve katkılarda bulunmuştur.

Çünkü Mao Zedung yoldaş Yeni Demokratik Devrim'den durmaksızın,proletaryanın önderliğinde Sosyalist Devrim'i gerçekleştirmeyi savunarak,çok yönlü ve karmaşık mücadeleler ile,proletaryanın merkezinde bulunduğu bu Demokratik Halk İktidarından adım adım Sosyalizmin maddi ön koşullarını yaratarak mülkiyette Sosyalist dönüşümü sağlamıştır.

Çünkü yoldaş Mao Zedung Sosyalizmde proletarya diktatörlüğü altında sınıf mücadelesinin gerekli ve zorunluluğunu savunarak,M-L'e önemli katkılarda bulunmuş,Sosyalizm boyunca sınıfların var olduğunu savunmuştur. O sosyalizmde "kapitalizmin mi, sosyalizmin mi kazanacağı henüz belli deyil" dahiane görüşünü savunarak sosyalizmden geriye dönüşün olabileceğini önemle vurgulayarak oportünizmin ve revizyonizmin nefretini kazanmıştır.

Çünkü yoldaş Mao Zedung, kitlelere dayanılmadan, kitleler seferber edilmeden devrimlerin olamayacağı ve kazanımların ilerletemeyeceğini sürekli savunmuş, Çin'de büyük kitlemel atılımlar yaratıp, Büyük Proleter Kültür Devrimi ile burjuvaziyi bir kez daha topa tutarak yenmiştir.O M-L'in kitle çizgisini hayata uygulamış ve geliştirmiştir. Sürekli kitlelerden kopuk "kahramanlık lar" peşinden gidenlere karşı amansız mücadele yürüterek kitlelere olan güvenini pratikte bizlere göstererek bizlere büyük bir miras bırakmıştır.

Çünkü yoldaş Mao Zedung, Diyalektik ve Tarihi Materyalizme önemli katkılarda bulunmuş, özellikle pratikten kopuk yeni teoriler keşfetme peşinde koşan oportünistler ve revizyonistleri çileden çıkaran teori ile pratik arasındaki ilişkiyi doğru bir biçimde koyarak M-L'i savunmuştur.Kısacası O felsefe konusunda da M-L'e savunmuş ve geliştirmiştir.

Kısacası Mao Zedung M-L'in ilkelerini kararlılıkla savunmuş ve onları bir çok noktada geliştirmiştir. İşte Mao Zedung'u;Revizyonist, Oportünist ve Troçkistlerin hayasız saldırılarına hedef yapan da budur. Elbette Mao Zedung'unda belli tali hataları vardır. Örneğin Modern-revizyonizme karşı verdiği mücadelede 57-60 Deklerasyonlarının UKH'nin platformu görmesi, açık ideolojik mücadele konusunda vb. hataları vardır. Bu yazımızın amacı esas olarak gerek katkılarını geniş bir biçimde tek tek ortaya koymak,gerekse hatalarını ortaya koymak olmadığından daha

fazla deyinme durumumuz yoktur.

Partimizin önünde duran en önemli görevlerden biri de gerek Modern-revizyonist Kruşçev ve Brejnev'in,gerek Üç Dünya'cı, Teng ve Hua'ların,gerekse Enver Hoca'nın Troçkist-revizyonist çizgisinin ve gerekse özünde AEP'nin çizgisiyle aynı olup,daha sinsi metodlarla Mao'ya saldıranların nasıl bir çok temel noktalarda birleştiğini ortaya koyarak beş büyük öğretmenden biri olan Mao Zedung'un M-L'e katkılarını savunmaktız

* MAO ZEDUNG YOLDAŞ ÖLÜMSÜZDÜR !

* YAŞASIN MARKS, ENGELS, LENİN, STALİN,
MAO ZEDUNG YOLDAŞLARIN IŞIKLI YOLU !

*****

(Sayfa:9 dan devamdır.)

Y.Ö.K

onların birliğini gölgeleyememiştir.Fakat öğrenciler üzerlerine düşen sorumluluğu ne ölçüde yerine getirdiler ?

37.Sayımızda hocaları ve Üniversitenin emekçileriyle birleşmeleri gerektiğini söylediğimiz Öğrenci gençlik bunu başaramadı. Bunda en büyük etken ise demokrat ve devrimci gençlik arasında,yeterli birliğin kurulamaması olmuştur.Şimdi yani demokrat ve devrimciler arasında gerilemenin durakladığı ve safların daha net bir şekilde belirdiği bir dönemde bu birlik kurulmalıdır.

Öğrenci gençliğin ileri unsurları arasında,yine öğrenci gençliği demokrasi ve bilimsel düşünceler etrafında toplamak için böyle bir birlik zorunludur.Özellikle çalışmaların kalıcılığını ve sıhhatini sağlamak için Yüksek Öğrenime yeni gelen birinci ve ikinci sınıf arkadaşlara yönelmek,ileri unsurların bilgi ve tecrübelerini,onların her alanda güvenini kazanarak aktarmak,daha sonraki yılların ve çalışmaların ilk adımı olacaktır.

DEVİRİMCİ,DEMOKRAT ÖĞRENCİLER;

HOCALARINIZIN BAŞLATTIĞI MÜCADELEYİ DAHA YUKARI SEVİYEYE ÇIKARMAK İÇİN BİRLEŞİN.!

*****

DEVİRİM ŞEHİTLERİNİ ANIYORUZ !

(İKK EGE H. BÜROSU)

OSMAN ÖZCAN DOYURANLAR, FAŞİST CUNTANIN İZMİR'DEKİ İŞKENCEHANELERİNDE KATLEDİLDİ!

12 Eylül Askeri Faşist darbesinden bu yana; emekçi halka, devrimcilere azgınca saldırıyan Faşist Cunta, bu güne kadar onlarca yurtseveri, devrimciyi, komünisti pusularda, darağaçlarında, işkencelerde katletmiştir.

Parlamento maskeli dönemlerde de çalışan işkence tezgahları, 12 Eylül gibi Askeri Faşist diktatörlükler döneminde daha da hızlanmış, her türlü insanlık dışı işkence metodlarıyla çok devrimci kanı akıtılmıştır.

Komprador burjuvazi ve toprak ağaları, sınıf mücadelesini yok etmek amacıyla baskıyı, zulmü ve işkenceyi ülkenin her köşesinde uygulamış, işkence tezgahları büyük şehirlerden tutunda en ücra köşelerde bile işlemiştir. Halkımız; önderlerini, nice yiğit neferlerini bu tezgahlarda şehit vermiş, destanlar yaratmıştır.

İşte bu tezgahların harıl harıl çalıştığı yerlerden birisi de İzmir Emniyet'idir. 12 Eylül'den önce olsun, sonra olsun polisin e-line düşen her ilerici, devrimci bu kurumda işkenceye çekilmiş, en alçak saldırılara uğramıştır. Bu saldırılarda kimi çok katlı binalardan atılıp "intihar" süsü verilmiş, kimi de yoğun elektrik akımı sonucu öldürülüp bir kenara bırakılmıştır.

Munzur Geçgel yoldaşımız, İzmir işkencehanelerinde en acımasız işkencelerle katledilmiştir. Yoldaşımızın dışında Dev-sol'dan Ömer Aydoğmuş arkadaşta bu işkencehanede alçakça katledilmiştir. Ayrıca isimlerini tesbit edemediğimiz iki devrimci daha 12 Eylül'den sonra İzmir'de işkence altında öldürülmüştür.

Bunlara şimdi bir yenisi daha eklendi. Bu da Partimiz taraftarı Osman Özcan Doyuranlar'dır.

Osman Özcan arkadaş, Faşist kolluk kuvvetlerince Haziran ayı içerisinde göz altına alınmış, Ekim ayı içerisinde de öldürülmüştür.

Osman Özcan arkadaş, 12 Eylül öncesi Partimize destek sağlayan, verilen görevleri yapan bir sempatizanımızdı. 12 Eylül'den kısa bir süre sonra yakalanan Osman Özcan arkadaş, yine yoğun işkenceye uğramış, bu işkenceler sonucu kısmi olarak çözülmüş ve gerilemişti. Ancak öldürülmesinden kısa bir süre önce "Gücüm oranında Partiye yardım etmek istiyorum. Benimle ilişkiye geçin" diyerek ilişki istemişti. Özeleştiri vererek yeniden bir şeyler yapabilme isteğini göstermişti.

Partimizde Osman Özcan arkadaşla ilişkiye geçmiş, onu sınıf mücadelesine kazanma konusunda yardımcı olacağını iletmişti. Ancak bu ilişki süresi içinde faşist kolluk kuvvetleri Osman arkadaşını tekrar almışlar ve katletmişlerdir. Hakim sınıflar ve onun uşakları resmi faşistler, bir ilericiyi, bir devrimciyi daha katletmişlerdir.

Siz ey işkenceci katiller ! Bu yaptıklarınızın yanınıza kalacağını sanıyor musunuz ?

Siz ey faşist Cuntacılar ! Bu baskı, zulüm ve bu ihanet yanınıza kalır mı ?

Siz ey kompradorlar ve toprak ağaları ! Partimizin önderliğindeki Halk Demokrasisi ve Bağımsızlık mücadelemizi durdurabileceğinizi sanıyor musunuz ?

Böyle sanıyorsanız, hepimiz yanılıyoruz. Zaten her geçen gün ve sosyal pratik size bunu gösteriyor, gösterecektir.

Bizler yine haykırıyoruz ! Sizin tankınız topunuz, işkencehaneleriniz ve bütün faşist kurumlarınız, Halk Demokrasisi ve Sosyalizm mücadelemizi durduramayacaktır!

Hiç bir güç, Halk Savaşının ışıklı yolunu karartamayacaktır. Tüm bunların hesabını tek tek sorup sizi tarihin çöplüğüne gömeceğiz. Bunu unutmayın !

* NAHROLSUN İŞKENCECI FAŞİST CUNTA !

* OSMAN ÖZCAN DOYURANLAR'I KATLEDEN ELLER BİR GÜN KIRILACAKTIR !

* HIÇ BİR GÜÇ, ÜLKEMİZDE VERİLMEKTE OLAN DHD VE SOSYALİZM MÜCADELEMİZİ DURDURAMAYACAKTIR !

* YAŞASIN PARTİMİZ TKP/ML, TIKKO, TMLGB !

(İKK EGE H. BÜROSU)

MUSTAFA ÖZENC

....Özgürlüğü özgürlük savaşında yaşamış, özgürlüğü ölümle kucaklamış, ölümü teslimiyete yeğlemiş yiğit bir devrimci..

Mustafa Özgenç THKP-C Devrimci-Yol savaşçılarından. Bilebildiğimiz kadarıyla, 12 Eylül'den önce Patron-ağa devletinin emniyet örgütü tarafından aranılıyordu. 12 Eylül sonrasında Tarsus'da yakalandı, Tarsus karakoluna getirildi. Hiç bir heyecan ve yılgınlığa kapılmadan, karakolda eline geçirdiği silahla karakolda bulunan dört emniyet görevlisini öldürerek düşman elinden kaçtı. Daha sonra Adana'da tekrar kendi hatası yüzünden yakalandı. Patron-ağa devletinin uşak mahkemesi hakkında tek celsede idam kararı verilip, cezası infaz edilene kadar da hiç bir ideolojik gerileme göstermeden, devrime, halkına ve mücadeleye yoldaşlarına olan güvenini yitirmedi. Ölümü inanç dolu özgürlük sloganlarıyla kucakladı.

Bu kararlı ve onurlu devrimci; Hakkında idam kararı verildikten sonra, hücrelerinde yazdığı bir şiirini kadınlar koğuşuna atmıştır. Oradaki devrimci bacılar tarafından dışarı çıkarılmış, şiir Parti örgütümüze kadar ulaşmıştır.

Mustafa Özgenç, şiirinde; hakkında verilen ölüm kararına meydan okuyor. Devrime, Sosyalizme ve emekçilerin büyük örgütlü gücüne güvenini dile getiriyor. İnançlarına, doğal imgelerle sanatsal öz veriyor.

Biz bu şiiri yayınlamayı kendimize devrimci bir görev bildik. Proletaryanın devrimci sanat ve kültürünün yaygınlaştırılması ve örgütlenmesi açısından bunu zorunlu gördük. (Devamı sayfa 2'de)

KÜLTÜR VE SANAT KÖŞESİ

Halk tiyatroları, devrimci kültürün bir parçasıdır. Özellikle Çin'de, uzun ve yıpratıcı Halk Savaşı yılları boyunca bu amatör tiyatrolardan çokça yararlanıldığını biliyoruz. Sonradan, tiyatro geleneği, sosyalist kültürün yayılması için araç olarak kullanılması ve Mao Zedung yoldaş önderliğinde başlatılan Büyük Kültür Devrimi yıllarında daha da yaygınlık kazanmıştır.

Biz de devrimci kültürü yaymak, devrimcilerin mücadelesine ve direniş ruhunu pekiştirmek, kitleleri eğitmek için tiyatro faaliyetlerinden yararlanabiliriz ve yararlanmalıyız. Bir tiyatro oyunu, kollektif olarak, oyunun kaleme alınışından, sahneye koyma ve oynamaya kadar uzanan çalışmalar, devrimcilerin ve halktan kişilerin severek katıldıkları eğitici bir uğraştır.

Geçtiğimiz yıl, bir askeri cezaevinde, M. Zeki Şerit yoldaşın ölüm yıldönümü için bir oyun için kaleme aldık ve oynadık. Alışılmış bir anma toplantısı yerine böylesi bir oyun, çok daha anlamlı ve eğitici oldu. Bilebildiğimiz kadarıyla, yoldaşın yaşamından ders çıkartılacak noktaları yansıtmaya çalıştık.

Oyunun diğer bir yararı, aynı komün içinde yer aldığımız başka siyasetlerden bazı arkadaşların da oyunda yardımcı roller alarak bize katkıda bulunmalarıydı. Böyle bir eylem birliği aramızdaki devrimci ilişkileri pekiştirdi. Devrimci-Yol, Halkın Kurtuluşu ve Kurtuluş, bu doğru devrimci dayanışmayı eleştirerek şöyle dediler: "M. Zeki Şerit'in Komünist olduğunu dile getiren, O'nun ideolojik ve siyasi görüşlerini savunan bir oyunda rol almak, kendi ideolojimizden taviz vermek olur. Diğer siyasetlerden oyuna katılanlar da, ahbap-çavuş ilişkileri adına kendi ideolojilerinden taviz veriyorlar."

Biz ise bu eleştirilere karşı şunu savunduğumuz: "Bu anlayış devrimcileri, birbirlerinin bildiri dağıtmalarını, yazı yazmalarını engellemeye kadar götürür. Bu çok yanlıştır. Biz, halk için demokrasiyi savunuyoruz. Halk sınıfları içinde gördüğümüz siyasetlere söz hakkı tanınmasından, onlara en geniş ajitasyon-Propaganda olanakları tanınmasından yanayız. Hatta öyleki gerektiğinde farklı siyasetlerden devrimciler Ajt.-Prop. da birbirlerine yardımcı olabilmelidirler. Mesela bir yörede ben bildiri dağıtmak istiyorsam ve silahım yoksa bir başka siyasetten silah isteyebilmeliyim. Başka siyasetlerin Ajt.-Prop. sına yardım olunmamalı anlayışını uc noktalara kadar götürürsek, sonunda, diğer siyasetlerden kişilere silah yardımı yapmak şöyle dursun, onların bildiri dağıtmasını silahla engellemek gibi yanlıştır noktalara bile varabiliriz. Geçmişte bunun birçok örneklerini gördük ve bunlar devrimcilere çok zarar verdi. Halk kitlelerinin güvenini sarstı. Bu gün bu hataları aşmalı ve devrimciler arasında daha sağlıklı ilişkiler kurmalıyız."

Bu doğru anlayışla, Türkiye İhtilalci Komünistler Birliği, Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu ve Türkiye Halk Kurtuluş Partisi-Cephesesi'nden bazı arkadaşların da katılımı ile

gerçekleştirdik.

Oyunu gerçekleştirdiğimiz şartlar çok ağırdı. Cezaevinde sürekli baskı ve dayak, küçük bahanelerle sürekli aramalar oluyordu. Koşuş, kapı mazgalındaki bir asker tarafından sürekli gözlendiğinden oyunu, 15-20 metre rekarelik bir mutfak aralığında oynamak zorundaydık. Oyuncular, seyirciler, perde arkası hep bu daracık aralıkta idi. Bütün olanaksızlıklara karşın, oyunun içten ve ders verici nitelikleri çok beğenildi. Bu tür bir oyunun oynanmasına karşı çıkan, çabamızı, "tekkeci", "grupçu" diye karalamaya çalışan diğer siyasetlerden bazı arkadaşlar bile gözyaşlarını tutamadılar.

Oyunumuzun amacı yalnızca Zeki yoldaşın anmak değildi. Hatta esas amacımız dahi bu değildi. Esas amacımız, Zeki yoldaşın yaşamından ders çıkararak, işkencede direnme konusunda devrimcileri eğitmektir. Özellikle de ilk düşüşte hata yapan, hatta yoldaşlarının yakalanmasına yol açan devrimcilere, "henüz herşey bitmedi. Kendini aşabilirsin. Henüz önünde uzun bir mücadele var, bak Mehmet Zeki yi kendine örnek al." demek istiyorduk.

Hele 12 Eylül sonrası çözümlerin çorap söküğü gibi gittiği ve cezaevlerindeki devrimcilerin bunun acısıyla yandıkları, çoğu devrimcinin bu yüzden yalçınlık ve karamsarlığa düştüğü bir ortamda, böylesi bir oyunun tüm devrimciler açısından iyi bir ideolojik eğitim olarak düşünüyorduk. M. Zeki Yoldaşın anmak için böylesi bir oyundan daha uygunu ne olabilirdi ?

Başka yerlerde de sahneye konabileceğini düşünerek, bu yıl M. Zeki Şerit'in anısına bu oyunu İKK okuyucularına iletiyoruz.

BİRİNCİ PERDE

Bu perdede amacımız, Zeki'nin devrimci çalışmalarına ilk başladığı üniversite yıllarını yansıtabilmektir. M. Zeki mahkeme ifadesinde devrimcilerle ilişkisinin üniversite yıllarında kurulduğundan söz etmekte ve "benim gibi birer halk çocuğu olan devrimcilerle kaynaştık" demektedir. Bu perdedeki diğer amacımız da, Zeki'nin babasının, O'nun devrimci olmasına karşı başlangıçtaki tepkisini dile getirmektedir. Hatta bu yüzden, O babasının kendisini polise teslim etteğini duymuştur. Sonradan, babası Zeki'nin mücadelesine saygı duyacaktır.

Perde açıldığında, yoksul bir işçi gecekonduyunun içi görünür. Bu M. Zeki Şerit'in evidir. Zeki'nin annesi ile babası otururlar. Baba, çekiçle teneke düzeltmektedir. Ana el işi yapar. Bir yandan da konuşurlar.

Baba-Hurdacının çırağı bugün uğradı mı?
Ana -Uğradı. Yarın yine gelirim dedi. Öncekilerin parasını da bıraktı.

B- İyi iyi ! 3-5 kuruş da oradan gelir bari ! (Bir süre sessiz çalışır.)

B- Saat kaç oldu ?

A- Sekizbuçuk var herhalde.

B- (Aksilenererek) Sofrayı ser artık acıktık.

A- Biraz daha bekleseydik, oğlan neredeyse gelir.

B- (Ananın taklidini yaparak) Biraz daha

bekleseymişiz! Zaten bu oğlanı böyle şımartan sen değil misin? O beni gelip bekleyeceğine, bu yaşında ben gelip onu bekliyorum. Gece yarısı eve gelir, eve 5 kuruşluk yardımı olmaz. Anasına sorarsan yinede onun oğlu bir tanedir.

A- İyidir, iyidir ya benim oğlum ne yaptığını bilir.

B- Bilir ya bilir! Allah için, çok bilir. Bak emminin oğluna! Oğlan hırslı, nasıl çalışıyor. Kafasına koydu zengin olacağım diye. Dedimi yapar o oğlan. Bir de bizim kine bak! Sabah akşam avare avare gezer dolaşır.

A- İyi ki bir emminin oğlunu taktın kafaya... O da adam olsa yanmam. Züppenin sünepenin teki. Bütün gün karı-kız peşinde.

B- Sen daha onları beğenme. Bak o senin pek beğendiğin oğlun başına ne işler açacak. Bu saatlere kadar kim bilir neyle uğraşır. Ser dedim sana şu sofrayı !.

A- Bağırma öyle, seriyorum işte... (Ana sofrayı serer, çorbayla ekmeği getirir. Babaya da bir kaşık koyar. Sonra kendisi yine işini alıp oturur. Baba ona ters ters bakar, sonra çıkışır.)

B- Ne o, ben tek başıma mı yiyeceğim?

A- Benim iştahım yok.

B- İştahı yokmuş. Şuna o sürtük oğlanı bekliyorum desene...

A- Tamam, oğlanı bekliyorum işte.

B- (İyice bağırır) Sana ye dedim, sonra çok fena olur bak!.. Bunca yıl çalış didin, sonra bir lokma ekmek boğazına dursun. Sofrada çoluk çocuk yok; tek başına yeme ye, yeter be!

(Ana bir kaşık alır, iştahsız iştahsız bir iki lokma yer. Baba ters ters ona bakar. Tam o sırada kapı çalınır, Ana Zeki geldi sanarak sevinçle kapıya koşar. Gelen iki karakol polisidir. Evdekileri ür kütmemeye çalışarak, ama yine de küstahça içeriye girerler. Ana ile baba şaşkın ve telaşlıdır.)

B- Buyur memur bey! Hayırdır inşallah! Bugüne kadar hamd olsun karakolla benim hiç işim olmadı da!

1.Polis- Önemli bir şey değil, Mehmet Zeki Şerit senin oğlunmu?

B- Oğlum ya, üniversiteye gidiyor.

1.P- Nerede şimdi?

B- Nerede olacak, okuldadır. Okuldan çıkar, eve gelir.

1.P- Okul ha? Bu saat okul için çok geç değil mi?

B- Ne bileyim, belki bir işi çıkmıştır. Ya da emmisigile gitmiştir. Bazen okuldan çıkınca oraya uğrar. Birazdan gelir belki de.

1.P- İyi, o yokken biz işimize bakalım (2. Polise döner.) Sen şöyle bir bak bakalım. Fazla dağıtma yalnız.

(İkinci polis etrafı karıştırıp aramaya başlar. Dolaplara, raflara bakar. Ana telaşlı telaşlı, onun döküp dağıttıklarını geri yerine koymaya uğraşır. Polis rafın arkalarındaki bir yerden bir kitap çıkarır. 1. Polise gösterir. İkisi birlikte anlamlı anlamlı kafa sallarlar. 1. Polis Babaya dönüp "Bu ne?" diye sorar)

B- Kitap! Oğlum mühendislik okulunda okuyor.

1.P- Demek mühendislik okulunda Lenin'in kitabını okutuyorlar ha! Bak amca ! Şimdi sana bir zarar gelsin istemiyoruz. Ama sen bu oğlana sahip çıkmazsan, senin

de başın derde girer. Oğlun gelince mutlaka karakola getir, ifadesini alıp salıcağız hemen...

(Polisler çıkar. Ana sessizce bir kenarda ağlamaya başlar. Baba, "bugüne kadar kapıma polis gelmemiştin, nedir bu başıma gelen" diye söylenmektedir. Baba, Zeki gelince karakola teslim etmekten yanadır. Ana ise "Polise güven olmaz, haticegilin oğlunu nasıl dövmüşlerdi" diye itiraz etmektedir. Baba ise onu azarlamaktadır. "Hükümetin polisi yalan mı söyleyecek ? kılına zarar gelmez. Bir ifadesini alıp salıcağız hemen demedi mi?" der. O sırada kapı çalınır. Ana koşup açar, Zeki gelmiştir. Ana ona sarılır. Zeki'de anasını öper, hemen ceketini çıkarıp verir. Ceketin kollarında boya vardır. Anasına sessizce, babası görmeden yıkamasını tembih eder. Sonra babasını selamlar. Baba hiç oralı olmaz. Zeki, "ne var?" der gibisinden anasına bakışlarıyla sorar. Anası "birşey yok!" diye işaret eder. Acele acele sofrayı kurar, çorbayı getirir. Zeki ile anası yemeye başlarlar.)

Z- Baba, sen yemiyormusun?

B- Bu saate sofraya durmaz. Ben birgün bile babamın üstüne eve varmadım. Bir de sana bak... Sen de birgün olsun benden önce eve varmış değilsin. Neredeydin bu saate kadar?

Z- Baba işim vardı!

A- Çocuğun boğazına dizme de, iki lokma ekmek yesin.

B-Sen sus, karışma! İşmiş... Senin evle okuldan başka ne işin olabilir? Şu okulu bitir diye gözünün içine bakıyoruz. Bak fabrikada oğlum yerinde aha senin kadar mühendisin önünde "evet efendim, öyle efendim!" diye iki büklüm duruyorum. Oysa budala, benim bildiğimin yarısını bilmez... Neden? Aman Zeki okusun, benim gibi olmasın! Okusun da iki büklüm durmasın! Ama nerdee?

Z- Mühendis olayım da o budala gibi sağa sola emir mi yağdırayım?

(Babası homurdanır, cevap vermez.)

Z-Baba kaç senelik işçisin?

B-Kaç senelik mi? Ne bileyim ben, kendimi bildim bileli işçiyim.

Z- Baba, hiç düşünüyormusun, biz niye böyleyiz? Niye hiç iki yakamız bir araya gelmiyor? Niye bütün gün çalışıp didiniyorsun da yine çorba yine çorba içiyoruz?

B- Ne bileyim niye? Hem işte diyorum ya sana, oku diye! Oku da benim gibi olma, Oku da bizi kurtar diye...

Z- Peki baba, diyelim ki ben seni kurtardım. Ya Kadri babayı kim kurtaracak ? O, çalışamayacak kadar yaşlı! Oğlu da iş kazasında öldü. Kaldı mı gelini ve 5 torunu ile ortada? Sigortadan da 5 kuruş para vermediler. Söyle baba onları kim kurtaracak?

B- Ne bileyim kim kurtaracak? Torunu büyüsün, sonra kardeşi... (Baba düşünür, işin içinden çıkamaz.) Amaan ne yapayım yani. Onları da biz kurtaramayız ya!

Z- Biz kurtaracağız ya baba! Bil, hepimiz bir düşün baba. "Yeter artık" dediğimizi bir düşün. Aslında o kadar çoğuz ki... Bir kenetlensek bir birimize...

B- Oğlum, sen ne diyorsun? Bu dediğin olacak şey değil. Bu düzen böyle kurulmuş böyle gider.

Z- Bu düzen değişir baba! Bak bir sürü ülke de emekçiler ayaklanmış, düzeni yık

miş... Rus'yadaki Çin'deki düşün baba!

B-(Birden, asıl amacından ayrılıp zeki ile sohbe daldığını farkeder. Kızarak bağıırır.) Devrim diye, ondan sonra bu dü zen yıkılacak... Sen bunları boşver Zeki sen söyle bana, söz veriyormusun, bir da dos doğru eve geleceğine? Okuldan eve, evden okula gideceğine?

Z- Böyle bir şey için söz veremem baba ! Seni sayarım ama yapamayacağım bir şey için söz isteme benden...

B- İyi, benden günah gitti, bunu ken din istedin. (Bağıırarak kalkar, ceketini giyer. Kapıdan çıkarken anayı yavaş sesle tehdit eder. "Oğlana bir şey sezdirme sonra çatını budunu ayırırım." der ve gi der.)

(Ana kapıdan döndüğünde yavaş sesle ağ lar."Oğlum, niye böyle yapıyorsun, geli rim baba desen ne olurdu, şimdi iyim ol du?" gibi sözlerle yakınıır. Zeki anasını avutmaya çalışır. İşi şakaya boğmaya uğ raşır. O sırada gözü polislerin rafın ar kasından çıkardığı ve ortalığa bıraktığı kitaba ilişir. Hemen alır, anasına "bu nerden çıktı?" diye sorar. Anası daha yüksek sesle ağlamaya başlar. "Polisler" diye geveler. Zeki ne olup bittiğini an lamak için telaşlı telaşlı anasıyla uğra şırken babası, babası iki polile birlik te içeri girer. Karakola Zeki'nin geldiğini haber vermiş, Zeki'yi kendi elleriyle teslim etmiştir. Zeki, "nasıl yapar sın baba?" diye haykırır. Polisler kolla rına girip çıkarır. Baba sıkıntılıdır. Ana ağlayarak babaya söylenir, "kendi el lerinle teslim ettin, oğlum Zekim" diye dövünür, Baba da "ifadesini alıp yollaya caktarmış, uzun etme artık. Hem iyi oldu belki ders olur da bundan böyle eve vak tinde gelir." diye cevap verir. Ama hu zursuzdur, sıkıntılı bir bekleyiş içinde saatler geçer. Baba oturduğu yerde uyuk lar, ana gözünü kırpmaz, sabah olmuştur. Ana tam babayı uyandırıp "git şu oğlanın peşini bir ara. Öldürdülermi ne ettiler?" diye sarsarken, kapıya bir şey yığılır. Gelen Zeki'dir. Dayaktan bitkin durumdadır. Ana ile baba onu zorlukla içeri a lırlar. Ana biryandan Zeki'ye seslenmek te, bir yandan da babaya söylenmektedir. Zeki bitkin bitkin "nasıl yaptın baba? Komprador patron-ağanın itine beni nasıl teslim ettin baba, onlara nasıl inanır sın baba?" diye mırıldanır. Şimdi Babada pişmandır. Zeki'yi rahatlatmaya, ona su içirmeye çalışırken perde kapanır.

İKİNCİ PERDE

Bu perdede Zeki'nin ilk işkence tecrü besini yansıtmak istedik. Zeki bu ilk sı navdan yüz akı ile çakamamıştır. Artık kullanılmıyor diye düşündüğü bir evi poli se vermiş, bu yüzden arkadaşının yaka lanmasına yol açmıştı. Biz bu perde de Zeki'nin yenilgisine yol açan iç mücade leyi yansıtmak istedik. Onun içindeki iki çizginin, burjuva ve proleter yanla rın mücadelesini sergiledik. Başlangıçta güçlü olan komünist sesin giderek zayıf lamasını, buna karşılık gerici sesin, başta güçsüzken giderek güçlenip Zeki'ye boyun eğdirmesini vurguladık.

Perde açılmadan önce bir konuşmacı şu konuşmayı yapar:

Zeki ilk karakol macerasından, babası-

nın umduğu gibi akıllanmış olarak çıkma dı. Tersine daha aktif bir biçimde müca deleye atıldı. Artık TKP/ML önderliğinde ve TIKKO saflarında savaşıyordu. Doğu A nadolu da kitle çalışması içinde bulundu çeşitli eylemlere katıldı. 1973 yazında, İstanbul'da buldukları ev polis tara fından basıldı. M.Zeki ve yanındaki baci çatışmaya girdiler. Bir yandan da poli sin eline geçmemesi için evdeki belgele ri yakarak yok ediyorlardı. Mermi bitti ğinde Mehmet Zeki konserve kutularına al cı doldurarak polise savuruyordu. Bunla rı bomba sanan polisler korku içinde ka çışıyorlardı. Böylece vakit kazanan yol daşlar belgeleri yok ettiler, evde yan gın çıkardılar. Nihayet polis onları ya raladı ve dumandan boğulacak bir durumda teslim alabildi. Şimdi Zeki işkencede idi. Her komünist ve her devrimci için sı nıf mücadelesinin en çetin sınavlarından birisinde düşmanla yüz yüze ve yapayal nızdı. Zeki'yi fiziki işkence ile çöker temeyen polis şimdi de psikolojik baskı ile onu teslim almaya çalışıyordu.

(Konuşmacının sözü bitince perde aç ılır. Perde gerisinde, sahnenin iki yanın da, seyircinin göremeyeceği biçimde iki kişi yer alır. Sol taraftaki gür sesli dir. Bu, Zeki'nin içindeki komünist yanı seslendirecektir. Sağ yandaki ise, Zeki nin içindeki burjuva yanı seslendirecek olan kişidir. Perde açıldığında bu iki kişi sessizdirler. Sahnede görünen iki işkenceci askıda Zeki'yi dövmektedirler. Bunlar lümpen giyimli, iri yarı, serse ri kılıklıdır. Birde iyi giyimli, on ların amiri olduğu anlaşılan, sessizce ve işaretlerle emir veren üçüncü işkence ci vardır. Zeki'ye dayak atanlara durma larını işaret eder. Sonra, sanki yeni gelmiş ve Zeki'yi ilk görüyormuş gibi bir tavırla konuşmaya başlar:)

İşkenceci- Vah vah! Sana ne yaptılar böyle? Yahu, insan bu hale sokulurmu? İn dirin şunu ve çıkıp gidin. Biraz baş başa konuşacağız.

(İki polise Zeki'yi indirmelerini işa ret eder. Onlar çıktıktan sonra Zeki ile konuşmayı sürdürür.)

(DEVAMI GELECEK SAYIDADIR)

* * * * *

He duyarım da
Özgürlük türkülerini
Kulaktan kulağa
Yükselen
Arş-ı alaya çıkan
Buruk bir acı,
Sızı içimde dayanılmaz
Dayanılmaz
Kor gibi kavuran bedenimi
Bedenimin her yerini...

★ ★ ★

Sanki bugün imiş gibi
Taptaze durur benliğimde
1878 yılında
Vera zasuliç'in
Çarlık Rus'yasında
Özgürlük için sıktığı ilk kurşun
Soğuk bir kış gününde
Yırtarcasına buzları
Haykırışını
"Geber hain köpek, trablov geber"..

★ ★ ★

Bitmeyen
Gürül gürül gürüldeyen
Özgürlük ve bağımsızlık türkülerini
Cıvıl cıvıl makinalı tüfeklerle
Kucaklaşısı
Çin'de, Kamboçya, Laos,
Vietnam'da kan kusturuşu,
Kan kusturuşu yıllarca
Fransız, Amerikan emperyalizmi
Ve yerli uşakları....

★ ★ ★

Duyarım
Boby Sands'ın özgürlüğe özlemini
Onun kadar
İrlanda'nın kurtuluşu için
Tam 66 gün
Kahredici açlığa,
Susuzluğa
Ve ölüme meydan okuyuşuna
Ardından onlarca İrlanda'lının,
Özgürlük ve bağımsızlık için
Açışını isyan bayrağını...
Görürüm
Daha nice
Boby Sands'lar gidecek
Bilirim...

★ ★ ★

Nasıl anlatsam
Çok anlattılar önceleri
Türkiye'de de
1970'li yıllarda ciltler dolusu
Darağaçından üç fidan
Deniz-Yusuf-İnan'ı
Kızıldere'de 9 yoldaşı ile
Mahir Çayan
ve
Tam dört ay
Diyarbakır işkencehanelerinde
Faşist MİT-Kontrgerilla köpeklerine
Bağımsızlık haykıran
Bir destan yaratan ŞEREFLİ
önder İBRAHİM'i...

★ ★ ★

Kadir Tandoğan, Ahmet Saner'i görürür
Düşlerimde;
Hiç silinmeyen
Güleç
Ama kin dolu, nefret dolu
Yüzlerini.

★ ★ ★

Faşizme teslim olmayan
Haykırışlarını
Darağacına giderken
Başları dik
Mahkeme salonunda
"Sizin mahkemeleriniz, bizi
Yargılayamaz, Bizi ancak
Halk yargılayabilir"
Diye haykırışlarını....

★ ★ ★

Onurlu bir savaş verdi
Süleyman CİHAN Yoldaş
İşkencede,
Hücrede, zindanda
Tırnakları sökülürken kerpetenle
Kızgın şişlerle dağlanırken
Tüm vücudu
Göğsünü delerken kurşunlar
Haykırışını görürüm
Boyun eğmeyinişi zulme
Dilinde özgürlük türküsü
Kuşandığı halkın silahıyla
Önderlerden aldığı mirası
Devrime inancı
Halkına
Partisine ve yoldaşlarına Güveneyile
Simgeleştirişini
Ser vermeyipte, sır verirken
İBRAHİM gibi
Devrimin kızıl sancığını
Devredişini lâyıkiyle...

★ ★ ★

Hep duyarım da
Özgürlük türkülerini
Yükselen
Arş-ı Âlâya çıkan
Buruk bir acı,
Sızı içimde
Dayanılmaz
Kor gibi kavuran
Bedenimin her yerini
Sitem ederim, evet
Sitem ederim
Sormayın
Alenidir nedeni.....

..... Bir Yoldaş.....

★ ★ ★ ★

GERİDE KALAN

Ey! umudum, sevdam
Kırmızı gülüm, al güvercinim
Kopkoyu bir zulüm ortasında
Ne tez geldi ölüm?

★ ★ ★ ★

Ey! Karanfil kokulum, sevdalım
Zulümle kol kola ölüm,
Bilirsin
Ölenler ve geride kalanlar için

Yepyeni bir türkü olur
Unutulma bir çağrışım.

* * * *

Ey! sehpa boylu zulüm
Açılan kapağa düşen bedenimi
Yok edemezsin ki!
Karartmadık çünkü
Sol mememizin altındaki
Cevahirimizi

Temmuz 1982/sy.

GAZETE HABERİ

Bugün 12 Haziran Cumartesi
Bir gazete haberi!
Siyonizmin azgın, kanlı dişleri,
Uç günde öldürmüş onbin sivil
Bugün 12 Haziran Cumartesi;
Her yerde kan, barut, işkence, ölüm,
Mitralyöz sesleri,
Her yerde direniş, öfke, şiddet,
Baş kaldırı nöbeti
Her yerde söylevler, konferanslar,
Demogoji
Her yerde darağacı, kurşun, manyeto,
Ölü bedeni!

Bugün Haziranın 12'si yıl 1982
Gün cumartesi.
Bir gazete haberi!
Bayan Thatcher diye birisi!
"Amacımıza ulaşacağız" diyesi...
Bir yandan açlık, sefalet, kemige
Yapışmış miğdeler...
Bir yandan dünya futbol kupası renkli...
Öte yandan hapisaneler, hapisler,
Hapsedilmiş halkların sesi.!

Bugün Haziran 12'i...
İlk yazdayız gecenin ileri bir saati.
Burası Buca cezaevi hücresi....
Asılırsa içimizden birileri,
Duracak mı halkın çoşan seli?

* * * * *

BU GÜN DOĞANA

Sen, güneşin sımsıcak...
Doğanında hareketli olduğu
İlk yazda,
Ölümün doğaya inat hayalet gibi
Gezdiği
Sevgi ve umudun pranga çağında
Anamın sancılı mutluluk anında
Geldin dünyamıza.

* * * *

Hoşgeldin!
Ancak
Güzel bir dünya değildir sana
Gösterebildiğimiz.
Hareketli ilk yaz, pranga çağıdır
İlk gördüğün.
Bizi kınama sakın!
Eğer istemiyorsan sen,
Aynı günü göstermek çocuğuna...
Gir sevgi ve mutluluk çağı için
Kavganın....
....Taaa ortasına!
Bitiremediğimizi bizim, sen bitir.
Bu kavgada üstelik yalnız değilsindir.

FERHATA ARMAĞAN

Senin dediğin gibi,
Tunceli dağlarının sarp yamaçlarında...
Bir kamp yeri,
Ya da bir gecekondunun
... Gaz lambasında.
Ağıt ve gönül birliğiyle...
Söylenecek türkülerin,
Özlemi kabarmakta içimizde.

* * * *

Düş de olsa bugün,
Yaşamak pek güzel
O güzel günleri;
Ama günün birinde
Göreceğiz muhakkak
Gerçeğini düşlerin

* * * *

Ve bazende,
Gürüldeyen çoşkun bir su gibi.
Yamaçlardan düze doğru,
Akaçak olan bizler olacağız!
Tarihle birlikte....
Dalga dalga
Akacağız,
Akacağız...
Akacağız...

F.